

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина



**Sud Bosne i Hercegovine**  
**Суд Босне и Херцеговине**

---

**Predmet broj: S1 2 K 020784 20 K**

**Datum objave: 28.01.2021. godine**

**Datum pismenog otpravka: 24.02.2021. godine**

---

**Vijeće u sastavu:**

**Mirsad Strika, predsjednik vijeća**

**Goran Radević, član vijeća**

**Hasija Mašović, član vijeća**

---

**Predmet Tužilaštva Bosne i Hercegovine**  
**protiv**

**KASUPOVIĆ SENADA**

---

**PRVOSTEPENA PRESUDA**

---

**Advokat Husein Mušić, branilac optuženog**

**Ćazim Hasanspahić, Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine**

**Broj: S1 2 K 020784 20 K**  
**Sarajevo, 28.01.2021. godine**

## **U IME BOSNE I HERCEGOVINE!**

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudije Mirsada Strike kao predsjednika vijeća, te sudija Gorana Radevića i Hasije Mašović kao članova vijeća, uz sudjelovanje stručnog saradnika Biljane Janković u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv Kasupović Senada, optuženog zbog krivičnog djela Organiziranje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), a u vezi sa krivičnim djelom Terorizam iz člana 201. KZ BiH, po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj: T20 0 KTT 0010333 15 od 13.03.2020. godine, potvrđene dana 16.03.2020. godine, nakon održanog glavnog javnog pretresa, u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH, optuženog Senada Kasupovića i njegovog branioca, advokata Huseina Mušića iz Velike Kladuše, dana 28.01.2021. godine, donio je i javno objavio:

## **P R E S U D U**

**OPTUŽENI SENAD KASUPOVIĆ**, sina Mehmeda i majke Hamide rođene Foštagić, rođen 23.01.1980. godine u mjestu Grabovac, općina Velika Kladuša, nastanjen u ..., državljanin ..., po nacionalnosti ..., pismen sa završenom srednjom školom, po zanimanju mašinbravar, oženjen, otac dvoje mladb. djece, lošeg imovnog stanja, neosuđivan, JMBG ...,

## **K R I V J E**

**Što je,**

Dana 12.07.2013. godine u 10,48 časova sa Međunarodnog aerodroma Sarajevo letom za Istanbul napustio teritoriju Bosne i Hercegovine i oputovao u Republiku Tursku odakle je ilegalno prešao granicu između Turske i Sirije i ušao u Siriju u grad Mimbidž, gdje je otišao u namjeri da se bori na strani tzv. Islamske države organizovane na teritoriju Sirije i Iraka i terorističkim grupama Islamska država Iraka i Levanta (ISIL) koje su djelovale na području Sirije i Iraka, a koje su na osnovu rezolucije R-1267 iz 1999. godine, te drugih vezanih rezolucija uključujući i Rezoluciju 2083 iz 2012. godine i Rezoluciju 1526 iz 2004. godine, dana 30.05.2013. godine listirane kao terorističke grupe i organizacije od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija i koje su imale za cilj destabilizaciju i nasilnu izmjenu političkog i ustavnog poretka u Siriji, a čiji su pripadnici svakodnevnim oružanim akcijama i to napadima na stanovništvo, ubijanjima, protupravnim zatvaranjima, uzimanjem talaca i drugim radnjama namjeravali da prisile legitimne vlasti Sirije na izmjenu ustavnog poretka i političkog režima, gdje je boravio sve do 19.12.2019.g i zajedno sa drugim licima iz Bosne i Hercegovine, koji su boravili u Siriji sa istom namjerom, među kojima Bajro Ikanović, Ibro Ćufurović i drugi, koristeći ime „Muatesim“, pružao pomoć i borio se na strani snaga ISIL-a u Siriji u gradovima Mimbidž, Kobani, Rakka i Al-Bab u jedinici „Bejt Komandos“ koja je kasnije promijenila ime u „El Aksa“ protiv legitimnih vojnih snaga države Sirije,

**Dakle,** postao pripadnik terorističke grupe i pružao pomoć terorističkoj grupi,

**Čime je**, počinio krivično djelo Organizovanje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), a sve u vezi sa krivičnim djelom Terorizam iz člana 201. KZ BiH,

**Pa mu Sud**, primjenom navedenih zakonskih odredbi i na osnovu odredbi članova 39., 42. i 48. Krivičnog zakona BiH, **i z r i č e**

### **KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE**

U smislu člana 56. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine, u izrečenu kaznu zatvora optuženom se ima uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru i to u periodu od 19.12.2019. godine, pa nadalje.

Na osnovu odredbi člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi se obavezuje na plaćanje troškova sudskog paušala u iznosu od 500,00 KM (petstotina konvertibilnih maraka), koje je optuženi dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, dok u odnosu na ostale troškove krivičnog postupka a koji se odnose na troškove odbrane po službenoj dužnosti i eventualno ostale troškove, Sud optuženog u smislu člana 188. stav 4. ZKP BiH oslobađa od plaćanja, s obzirom da bi obavezom plaćanja tih troškova bilo dovedeno u pitanje izdržavanje kako optuženog, tako i osoba koje je dužan izdržavati.

### **O b r a z l o ž e n j e**

Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je dana 13.03.2020. godine podiglo optužnicu, broj: T20 0 KTT 0010333 15, kojom je Senada Kasupovića optužilo za počinjenje krivičnog djela Organiziranje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), a u vezi sa krivičnim djelom Terorizam iz člana 201. KZ BiH. Predmetna optužnica je od strane sudije za prethodno saslušanje potvrđena dana 16.03.2020. godine.

Dana 08.04.2020. godine, na ročištu za izjašnjenje o krivici, optuženi Senad Kasupović se izjasnio da nije kriv za radnje koje su mu potvrđenom optužnicom stavljene na teret nakon čega je dana 13.04.2020. godine, predmet upućen sudećem vijeću radi zakazivanja i održavanja glavnog pretresa. Glavni pretres je, čitanjem optužnice, započeo dana 20.05.2020. godine.

#### **1. Optužba**

Tokom dokaznog postupka po prijedlogu optužbe na glavnom pretresu su u svojstvu svjedoka saslušani S. S., Z. L., Mario Janiček, V. D., I. K., K.T., N. P. i svjedok sa mjerama zaštite - S3. U svojstvu vještaka, po prijedlogu optužbe, saslušani su prof. dr Vlado Azinović, Dino Osmankadić, Munib Dedović, prim. dr Omer Ćemalović i prof. dr Azra Alajbegović. Tužilac je u toku postupka odustao od saslušanja svjedoka M. H., S.H. i Rifeta Šabića.

Po prijedlogu Tužilaštva BiH, u toku glavnog pretresa prezentovani su i provedeni, te uvršteni u sudski spis sljedeći dokazi optužbe: **DT-1** – Ekspertna studija dr. sc. Vlade Azinovića od 10.05.2020. godine; **DT-2** – Zapisnik o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH,

regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 29.05.2019. godine, sa optičkim medijem CD u prilogu i fotodokumentacijom Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 29.05.2019. godine; **DT-3** – Nalaz i mišljenje o upoređivanju biometrijskih karakteristika na osnovu fotografija, sačinjen od strane vještaka Dine Osmankadić, Ministarstvo unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo, Uprava policije, Sektor kriminalističke policije, Odjeljenje za krim. tehniku i forenziku, Sarajevo broj: 02/3-6-19-1176 od 17.06.2020. godine; **DT-4** – Nalaz i mišljenje neuropsihijatrijskog vještačenja za Kasupović Senada, prim.dr Omera Ćemalovića, stalnog sudskog vještaka iz neuropsihijatrije od 17.01.2020. godine; **DT-5** – Zapisnik o prepoznavanju osoba, Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, broj: 16-04/1-SZ-27/20 od 03.03.2020. godine, dostavljen uz popratni akt Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, broj: I-16-04/1-04-1-748-2961/13 od 04.03.2020. godine; **DT-6** – Akt Granične policije BiH broj: P-17-5-2-04-7-248/15-24 od 08.04.2015. godine, sa prilogom - Izvod iz aplikacije granične provjere (Tabelarni prikaz provjere prelaska granice za pojedino lice); **DT-7** – Akt MUP-a Unsko-sanskog kantona, Četvrta PU, PS Velika Kladaša broj: 05-04/09-1-258/16 od 29.01.2016. godine; **DT-8** – Uvjerjenje o državljanstvu za Kasupović Senada Općine Velika Kladaša Matični ured broj: ...; **DT-9** – Informacija Ministarstva sigurnosti BiH broj: 08-1-04-2-2208-1/15 od 08.04.2015. godine, sa priložima; **DT-10** – Nalaz i mišljenje daktiloskopskog vještačenja MUP-a Kantona Sarajevo, Uprave policije, broj: T-02/3-458/19 od 26.12.2019. godine, sačinjen po vještacima Munibu Dedoviću i Emiri Plavčić, sa fotodokumentacijom vještačenja u prilogu; **DT-11** – Izvod iz kaznene evidencije za Kasupović Senada, MUP-a Unsko-sanskog kantona, Četvrta PU, PS Velika Kladaša, Odsjek kriminalističke policije broj: 05-04/10-1-1-2-219/19 od 22.05.2019. godine; **DT-12** – Naredba za vještačenje, Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, broj T20 0 KTT 0011872 16 od 08.10.2020. godine; **DT-13** – Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof. dr. Azra Alajbegović za svjedokinju S. D. od 14.10.2020. godine; **DT-14** – Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof. dr. Azra Alajbegović za svjedokinju A. K.1. od 14.10.2020. godine; **DT-15** – Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof. dr. Azra Alajbegović za svjedokinju A. K.2. od 14.10.2020. godine; **DT-16** – Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof. dr. Azra Alajbegović za svjedokinju M. D. od 14.10.2020. godine; **DT-17** – Akt Ministarstva pravde BiH, broj 08-14-5-177/20 od 02.11.2020. godine, sa prilogom: Akt Ministarstva SAD-a broj CRM-182-72026 OD 23.10.2020. godine; **DT-18** – Akt Ureda pravnog atašea Ambasade SAD broj: 187935180 od 06.08.2019. godine, sa priložima – Rezime o pritvoreniku Kasupović Senadu; **DT-19** – Zapisnik o saslušanju svjedoka M. D., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/1-25/19 od 20.12.2019. godine; **DT-20** – Zapisnik o prepoznavanju osoba, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, broj: 16-04/1-SZ-32/20 od 06.03.2020. godine; **DT-21** – Zapisnik o prepoznavanju osoba, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, broj: 16-04/1-SZ-38/20 od 10.03.2020. godine; **DT-22** – Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.1, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/1-26/19 od 20.12.2019. godine; **DT-23** – Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.1, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/1-29/19 od 21.12.2019. godine; **DT-24** – Zapisnik o saslušanju svjedoka M. D., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH, broj: 16-04/1-30/19 od 21.12.2019. godine; **DT-25** – Zapisnik o saslušanju svjedoka S. D., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/1-32/19 od 22.12.2019. godine; **DT-26** – Zapisnik o saslušanju svjedoka S. D., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-16/1-56/19 od 20/21.12.2019. godine; **DT-27** – Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.2., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-16/1-62/19 od 23.12.2019. godine; **DT-28** – Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.2., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj: 16-04/1-31/19 od 22.12.2019. godine.

Iznoseći rekapitulaciju činjeničnih navoda optužnog akta, te dokaza izvedenih na okolnosti dokazivanja istih, Tužilaštvo je u svom završnom izlaganju prevashodno istaklo da je provedenim dokazima van razumne sumnje dokazano da je optuženi počinio krivično djelo Organiziranje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH a sve u vezi sa članom 201. KZ BiH, dodajući da provedenim dokazima odbrane, niti jedan činjenični navod optužnice nije doveden u pitanje. Analizirajući svaki pojedini navod iz optužnog akta, tužilac je prvenstveno, pozivajući se na uložene materijalne dokaze, naglasio da je nesporno utvrđeno da je optuženi, u vrijeme i mjesto navedeno u optužnici, napustio BiH, te preko Turske ilegalno prešao u Siriju, gdje je otišao u namjeri da se bori na strani tzv. Islamske države Iraka i Levanta (ISIL), osporavajući istovremeno tvrdnju odbrane da je motiv odlaska optuženog bio zaključenje braka sa sirijskom državljanicom.

Analizom iskaza vještaka Vlade Azinovića, univerzitetskog profesora i dugogodišnjeg istraživača fenomena terorizma, tužilac je ukazao na strukturu, djelovanje, ciljeve i druge činjenice i okolnosti koje se tiču Islamske države, naglašavajući posebno okrutnost i teške posljedice koje je djelovanje te terorističke organizacije ostavilo na civilizaciju.

Na okolnost karaktera i načina proglašenja ISIL-a terorističkom organizacijom, svjedočio je Mario Janiček, službenik Ministarstva bezbjednosti, na čiji iskaz se tužilac pozvao, dovodeći ga u vezu i sa materijalnim dokazima uložnim na te okolnosti.

Tvrdnju optužbe da je motiv odlaska optuženog Kasupovića u Siriju bila namjera da se bori na strani ISIL-a, gdje je kao pripadnik jedinice „Bejt Komandos“, koja je kasnije promjenila naziv u „El Aksa“, učestvovao u borbama na način kako mu je optužnim aktom stavljeno na teret, tužilac je argumentovao pozivajući se na iskaze saslušanih svjedoka, odnosno svjedoka čiji su iskazi pročitani tokom glavnog pretresa. U tom pravcu, tužilac je dao detaljnu rekapitulaciju i analizu iskaza svjedoka S3, naglašavajući posebno da je isti, kao povratnik iz Sirije (sirijskog ratišta), potvrdio da je tamo upoznao optuženog, i to pod imenom „Muatesim“, kao i da ga je viđao u društvu Ibre Ćufurovića, koji je presuđen za isto krivično djelo. Tužilac je posebno naglasio iskaz ovog svjedoka u dijelu gdje je isti govorio o pripadništvu optuženog jedinici „El Aksa“, te navodima da ga je viđao kako je išao na straže, odjeven u maskirnu unifromu, naoružanog automatskom puškom.

Pretežni dio završnog izlaganja, tužilac je posvetio analizi upravo iskaza svjedoka S3, te konsekvatno, u cilju potkrepljenja navoda ovog svjedoka, njegov iskaz je doveo u vezu sa iskazima svjedoka čije su izjave iz istrage pročitane na glavnom pretresu – žena povratnica sa sirijskog ratišta, a koje su govorile o okolnostima odlaska i boravka u Siriji, i čiji iskazi su, prema ocjeni tužioca, u bitnim dijelovima podudarni, kako međusobno, tako i sa iskazom svjedoka S3. U pravcu dokazivanja činjenice boravka optuženog u Siriji, tužilac se pozvao i na uloženi materijalni dokaz - zapisnik o uviđaju, sa optičkim medijem CD u prilogu i fotodokumentacijom Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, dovodeći ga u vezu sa Nalazom i mišljenjem vještaka Dine Osmankadića koji je izvršio forenzičko vještačenje videozapisa pohranjenog na optičkom disku, i koji je sa velikom vjerovatnoćom na 4 fotografije izolovao optuženog te utvrdio podudarne karakteristike lica optuženog na tim fotografijama, sa njegovim nespornim fotografijama.

Finalni dio završnog izlaganja, tužilac je posvetio osporavanju tvrdnji odbrane, prvenstveno navoda da je motiv optuženog za odlazak u Siriju bilo sklapanje braka, te da je isti zbog

posljedica ranjavanja u djetinjstvu bio vojno nesposoban, zaključujući da su iste, osim što ničim nisu potkrijepljene, istovremeno u potpunosti osporene provedenim dokazima optužbe.

Konačno, Tužilaštvo je Sudu predložilo donošenje osuđujuće presude kojom bi se ostvarili ciljevi kako specijalne, tako i generalne prevencije, te izrazila osuda lica koja su istrajavali kao pripadnici terorističke organizacije kakva je ISIL. Kada su u pitanju olakšavajuće i otežavajuće okolnosti na strani optuženog, tužilac je istakao da nije našao niti jednu olakšavajuću okolnost, dok je kao otežavajuće okolnosti istakao dužinu boravka optuženog u Siriji, tokom kojeg vremena je djelovao kao pripadnik ISIL-a, čime je, prema stavu Tužilaštva, iskazao upornost u činjenju krivinog djela.

## 2. Odbrana

Odbrana optuženog Kasupović Senada, tokom postupka provela je subjektivni dokaz - saslušanjem optuženog u svojstvu svjedoka, te prezentovala i provela materijalne dokaze, koji su prihvaćeni i uvršteni u sudski spis, i to: **DO-1** – Specijalistički nalaz i mišljenje na ime Kasupović Senad od 05.04.2005. godine, ZU Dom zdravlja, Velika Kladuša, Centar za mentalnu rehabilitaciju, P=1758/05; **DO-2** – Uputnica na ime Kasupović Senad od 01.06.1995. godine, Zdravstvena ustanova Brigadna ambulanta; **DO-1** – ... od 25.01.2013. godine, skupa sa 3 slike ultrazvuka;

Branilac optuženog je svoju završnu riječ koncipirano i izložio na način da se u prvom dijelu osvrnuo na završno izlaganje Tužilaštva, dok je u drugom dijelu dao svoje viđenje i ocjenu dokaza provedenih tokom glavnog pretresa. U pravcu pobijanja navoda Tužilaštva koji se odnose na motiv odlaska i boravka optuženog u Siriji, te istovremeno, u cilju argumentovanja teze odbrane da je motiv odlaska optuženog bio zaključenje braka sa sirijskom državljankom, branilac je osporavao iskaz svjedoka S3, te iskaze svjedokinja – povratnica iz Sirije, čiji su iskazi pročitani na glavnom pretresu, a koji je govorili o učestvovanju optuženog u ratnim dejstvima, suprostavivši ih iskazu optuženog koji je dao u svojstvu svjedoka. Osporavajući kredibilitet svjedoka S3, branilac je istakao da je isti u vrijeme boravka u Siriji bio maloljetan, da se sa optuženim nije družio, niti su mu poznate činjenice iz života optuženog, te da na postavljena pitanja odbrane nije ubjedljivo odgovarao. Na sličan način, odbrana je osporavala i navode svjedokinja sadržane u njihovim iskazima, ustvrdivši da iste nisu poznavale optuženog, niti su im poznati bilo kakvi detalji o njemu, te dodatno, ukazala i na manjkavost njihovih iskaza ovih svjedokinja, dovodeći u pitanje njihovu procesna sposobnost u vrijeme davanja izjava.

Nadalje, odbrana je osporavala relevantnost nalaza/ekspertize vještaka prof. dr Vlade Azinovića, te autentičnost i zakonitost video snimka, vještačenog od strane Dine Osmankadića, navodeći da nije poznato porijeklo, autor istog, niti da li su eventualno vršene kakve manipulacije njegovog sadržaja.

Branilac je dio svog završnog izlaganja posvetio ukazivanju na vojnu nesposobnost optuženog, ističući da je isti ..., pozivajući se pri tom na dokaze odbrane uložene na te okolnosti.

U konačnici, odbrana je osporavala postojanje umišljaja na strani optuženog za izvršenje krivičnog djela koje mu je stavljeno na teret, te je ukazala na olakšavajuće okolnosti na njegovoj strani, navodeći u tom pravcu činjenicu da se radi o porodičnoj osobi, ocu dvoje

maloljetne djece, te da nije ranije osuđivan. Na kraju, branilac je predložio da se optuženi oslobodi od optužbe.

Optuženi Senad Kasupović se saglasio sa navodima svog branioca, negirajući istovremeno počinjenje bilo kakvog krivičnog djela.

### 3. Relevantno materijalno pravo

#### **Član 202.d Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - Organizovanje terorističke grupe:**

(1) Ko organizira terorističku grupu ili na drugi način udružuje najmanje tri lica radi izvršenja nekog krivičnog djela iz članova: 191. (uzimanje talaca), 192. (ugrožavanje osoba pod međunarodnopravnom zaštitom), 194. (neovlašteno pribavljanje i raspolaganje nuklearnim materijalom), 194.a. (ugrožavanje nuklearnog objekta), 196. (piratstvo), 197. (otmica zrakoplova ili broda ili zauzimanje fiksne platforme), 198. (ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske plovidbe ili fiksnih platformi), 199. (uništenje i uklanjanje znakova koji služe sigurnosti zračnog saobraćaja), 200. (zloupotreba telekomunikacionih znakova), 201. (terorizam), 202. (finansiranje terorističkih aktivnosti), 202.a. (javno podsticanje na terorističke aktivnosti), 202.b. (vrbovanje radi terorističkih aktivnosti) ili 202.c. (obuka za izvođenje terorističkih aktivnosti) ovog zakona kaznit će se kaznom zatvora najmanje pet godina.

(2) Ko postane pripadnik grupe iz stava 1., ovog člana ili na bilo koji drugi način učestvuje u aktivnostima terorističke grupe, uključujući pružanje finansijske i bilo koje druge pomoći, kaznit će se kaznom zatvora najmanje tri godine.

#### **Član 201. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine - Terorizam:**

(1) Ko počinji teroristički čin s ciljem ozbiljnog zastrašivanja stanovništva ili prisiljavanja organa vlasti Bosne i Hercegovine, vlade druge zemlje ili međunarodne organizacije, da što izvrši ili ne izvrši, ili s ciljem ozbiljne destabilizacije ili uništavanja osnovnih političkih, ustavnih, privrednih ili društvenih struktura Bosne i Hercegovine, druge zemlje ili međunarodne organizacije, kaznit će kaznom zatvora najmanje pet godina.

(2) Ako je usljed krivičnog djela iz stava 1. ovog člana nastupila smrt jedne ili više osoba, učinitelj će se kazniti kaznom zatvora najmanje osam godina.

(3) Ako je pri učinjenju krivičnog djela iz stava 1. ovog člana učinitelj neku osobu s umišljajem lišio života, kaznit će se kaznom zatvora najmanje deset godina ili kaznom dugotrajnog zatvora.

(4) Ko nabavi ili pripremi sredstvo ili ukloni prepreku ili preduzme neku drugu radnju kojom stvori uslove za izvršenje krivičnog djela iz stava (1) ovog člana kaznit će se kaznom zatvora od jedne do deset godina.

(5) Teroristički čin, u smislu ovog člana, podrazumijeva koju od sljedećih radnji, koja s obzirom na svoju prirodu ili kontekst može ozbiljno oštetiti državu ili međunarodnu organizaciju:

a) napad na život osobe koji može prouzrokovati njezinu smrt;

b) napad na fizički integritet osobe;

c) protupravno zatvaranje, držanje zatvorenom ili na drugi način oduzimanje ili ograničavanje slobode kretanja druge osobe, s ciljem da nju ili nekoga drugoga prisili da što izvrši, ne izvrši ili trpi (otmica) ili uzimanje talaca;

d) nanošenje velike štete objektima Bosne i Hercegovine, vlade druge države ili javnim objektima, transportnom sistemu, objektima infrastrukture uključujući informacijski sistem, fiksnoj platformi koja se nalazi u kontinentalnom pojasu, javnom mjestu ili privatnoj imovini, za koju štetu je vjerovatno da će ugroziti ljudski život ili dovesti do znatne privredne štete;

- e) otmica zrakoplova, broda ili drugog sredstva javnog saobraćaja ili za prevoz roba;
- f) proizvodnja, posjedovanje, sticanje, prevoz, snabdijevanje, korištenje ili osposobljavanje za korištenje oružja, eksploziva, nuklearnog, biološkog ili hemijskog oružja ili radioaktivnog materijala, kao i istraživanje i razvoj biološkog i hemijskog oružja ili radioaktivnog materijala;
- g) ispuštanje opasnih materija ili izazivanje požara, eksplozija ili poplava s posljedicom ugrožavanja ljudskih života;
- h) ometanje ili zaustavljanje snabdijevanja vodom, električnom energijom ili drugim osnovnim prirodnim resursom s posljedicom ugrožavanja ljudskih života;
- i) prijetnja učinjenjem kojeg djela iz tačke a. do h. ovog stava.

#### **4. Opšta razmatranja i dokazni standardi**

Sud je cijenio izvedene dokaze u ovom predmetu u skladu sa osnovnim načelima ZKP BiH i to prvenstveno odredbom člana 3. stav 1. ZKP BiH koja određuje da se svako smatra nevinim za krivično djelo dok se pravosnažnom presudom ne utvrdi njegova krivica.

Kako to i predviđa odredba člana 3. stav 2. ZKP BiH, u slučaju da postoji bilo kakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela, donesena odluka mora ići u prilog optuženog, s toga na tužiocu leži obaveza dokazivanja krivice optuženog, i to optužba krivicu mora dokazati po standardu van svake razumne sumnje.

Sud je prilikom donošenja odluke u ovom predmetu uzeo u obzir sve dokaze provedene na glavnom pretresu, te svoje odluke zasnovao isključivo na relevantnim dokazima, upuštajući se u njihovu detaljnu analizu u onoj mjeri koliko je to neophodno i relevantno za donošenje zakonite i pravilne odluke, a sve u smislu člana 15. ZKP BiH koji predviđa princip slobodne ocjene dokaza.

Prilikom ocjene iskaza svjedoka, Sud je cijenio njihovo držanje i ponašanje tokom davanja iskaza, ispitao konzistentnost njihovih iskaza datih u sudnici, uporedio činjenice o kojima su svjedoci svjedočili sa činjenicama koje su utvrđene ocjenom iskaza drugih svjedoka, te ocjenom materijalnih dokaza, a sve kako bi se utvrdilo da li su potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovom predmetu, vodeći se elementarnim formalno logičkim i psihološkim pravilima, te prosječnim ljudskim iskustvom. Sud je u toku ocjene dokaza ispitao i uložene materijalne dokaze kako bi odlučio o njegovoj zakonitosti, relevantnosti, autentičnosti, pouzdanosti i dokaznoj vrijednosti.

#### **5. Procesne odluke donesene u toku glavnog pretresa**

##### *5.1. Odluka o mjerama zaštite za svjedoka*

U skladu sa odredbom člana 3. stav 1. Zakona o zaštiti svjedoka pod prijetnjom i ugroženih svjedoka (ZoZSPUS), Sud je rješenjem broj: S1 2 K 020784 20 Krn 4 od 11.03.2020. godine, u fazi istrage, svjedoku pod pseudonimom S-3, odredio zaštitne mjere na način da su svi lični podaci svjedoka, navedeni u povjerljivom prilogu (Zapisnik o saslušanju svjedoka, Tužilaštvo BiH, broj: T20 0 KTT 010462 15 i T20 0 KTT 0010333 15 od 03.03.2020. godine) Prijedloga Tužilaštva broj: T20 0 KTT 0010333 15 od 09.03.2020. godine, proglašeni povjerljivim, nalazeći da se radi o svjedoku pod prijetnjom čijim bi otkrivanjem identiteta bila ugrožena njegova sigurnost, kao i sigurnost njegove porodice. Dodatno, u odnosu na navedenog svjedoka, u smislu člana 13. stav 1. ZoZSPUS, prema svjedoku S3 određene su dodatne

mjere zaštite, i to: svjedočenje iz posebne prostorije, putem tehničkih uređaja za prenos slike i zvuka, uz distorziju slike i zvuka. U toku cijelog postupka, Vijeće je vodilo računa o zaštiti identiteta svjedoka sa dodijeljenim mjerama zaštite na način da se na glavnom pretresu, kao i u presudi ne spominje puno ime i prezime istog, nego samo dodijeljeni pseudonim, dok se potpuni podaci o navedenom svjedoku nalaze u spisu, koji je takođe pod posebnom zaštitom od strane ovog Suda.

### *5.2. Zabrana objavljivanja ličnih podataka svjedoka u medijima*

Sud je na ročištu za nastavak glavnog pretresa održanom dana 03.06.2020. godine, donio odluku da se u medijima ne objavljuju lični podaci (ime i prezime) svjedoka S. S. i Z. L., a u cilju zaštite interesa svjedoka. Ista odluka i iz istih razloga, donesena je na ročištu održanom dana 01.07.2020. godine, za svjedoke V. D., I. K. i K. T., te na ročištu održanom dana 15.07.2020. godine, za svjedoka N. P.

Navedena odluka je za svakog svjedoka donesena na prijedlog Tužioca, a uz saglasnost odbrane. Naime, svi navedeni svjedoci su u predmetnom krivičnom postupku postupali kao ovlaštena službena lica Državne agencije za istrage i zaštitu, te aktivno učestvovali u provođenju istražnih radnji, na koje okolnosti je njihovo svjedočenje i predloženo, te je izvjesno da će u tom svojstvu i u budućnosti postupati u sličnim postupati.

Sud je, s obzirom na iznesene navode svjedoka i okolnosti koje je tužilac predočio, našao da je neophodno u cilju zaštite interesa navedenih svjedoka, zabraniti da u medijima budu javno objavljeni lični podaci, odnosno imena i prezimena svjedoka. Pri tom, Sud nalazi bitnim naglasiti da su svi svjedoci saslušani u javnoj sjednici, pri čemu sadržaj njihovih svjedočenja nije obuhvaćen navedenom odlukom, čime Sud smatra da je javnost postupka osigurana, a istovremeno zaštićen interes svjedoka.

### *5.3. Prihvatanje dokaznih prijedloga optužbe (čitanje iskaza svjedoka datih u istrazi) i zabrana objavljivanja ličnih podataka navedenih svjedoka u medijima*

Ročište za nastavak glavnog pretresa zakazano za dan 07.10.2020. godine, na kojem je bilo planirano saslušanje svjedokinja A. K.1, S. D. i A. K.2., odloženo je dana 06.10.2020. godine, a iz razloga što je na ročištu održanom dan ranije u drugom krivičnom postupku koji se pred ovim Sudom vodi, odgođeno/otkazano planirano saslušanje pomenutih svjedokinja (i dodatno, svjedokinje M. D.), obzirom da je navedenim svjedokinjama nakon pristupa u Sud pozlilo<sup>1</sup>. Na ročištu održanom dana 21.10.2020. godine postupajući tužilac je obavijestio Sud da je izvršeno medicinsko vještačenje navedenih svjedokinja po vještaku prof. dr Azri Alajbegović, te je predložio da se na te okolnosti na naredno ročište pozove i sasluša navedeni vještak.

Na nastavku glavnog pretresa održanom dana 18.11.2020. godine na okolnosti Nalaza i mišljenja od 14.10.2020. godine, koji je sačinjen na okolnost procesne sposobnosti svjedokinja S. D., A. K.1, A. K.2., M. D. ispitana je vještak prof. dr Azra Alajbegović. Svjedok je pojasnila da je Nalaz i mišljenje sačinila postupajući po Naredbi Tužilaštva BiH, broj: T20 0 KTT 0011872 16 od 08.10.2020. godine, kojom je naređeno vještačenje svjedokinja predloženih optužnicom - S. D., A. K.1, A. K.2. i M. D., na način da se izvrši pregled

<sup>1</sup> O navedenom je sačinjena službena zabilješka od dana 06.10.2020. godine, koja se nalazi u spisu predmeta.

dostavljene medicinske dokumentacije, da se po potrebi obave psihijatrijski intervjui i da se na osnovu toga sačini nalaz i mišljenje u vezi sa opštim zdravstvenim stanjem svjedoka, te odgovori na pitanja: 1) da li su svjedokinje obzirom na zdravstveno stanje sposobne da svjedoče u predmetnom krivičnom postupku, odnosno da pristupe pred Sud BiH i daju svjedočku izjavu; 2) da li bi eventualni dolazak na sud i davanje iskaza imalo implikacije na zdravstveno stanje svjedoka.

Vještak je pojasnila da je u cilju izvršenja naredbe Tužilaštva, stupila u kontakt sa kontakt-osobom iz naredbe, preko koje osobe su navedene svjedokinje došle u ordinaciju, gdje je vještak obavila razgovor sa svakom od njih. Za svaku svjedokinju je sačinjen poseban nalaz i dostavljen Tužilaštvu BiH.

Svoj iskaz na glavnom pretresu, vještak je struktuisala, odnosno iznijela na način da je za svaku svjedokinju čije vještačenje je vršila pojasnila prvo koje psihijatrijske metode je koristila prilikom sačinjavanja nalaza i mišljenja, da li joj je na raspolaganje dostavljena medicinska dokumentacija svjedokinja, te ukoliko je to slučaj i koju, te je u konačnici iznijela mišljenje o procesnoj sposobnosti svake pojedinačne svjedokinje.

O procesnoj sposobnosti svjedokinja S. D., A. K.1. i A. K.2., vještakinja je dala istovjetan zaključak, ističući da nijedna od navedenih svjedokinja nije sposobna za dolazak na Sud, niti davanje svjedočke izjave, navodeći dodatno da bi dolazak na sud za svjedokinje bio opterećujući (S. D. i A. K.1), odnosno bolan (A. K.2.).

Za svjedokinju M. D., vještak se izjasnila da je njena sposobnost za svjedočenje uslovljena psihološkom pomoći u vidu fizičkog prisustva osobe od povjerenja prilikom davanja iskaza, ali na način da se taj odnos povjerenja, odnosno, kako se vještak izrazila – pozitivan transfer, svjedoka sa osobom od povjerenja uspostavi ranije (prije svjedočenja), kroz trajniji psihoški rad. Na upit odbrane, vještak se decidno izjasnila da je uspostavljanje takvog odnosa dugotrajan i kontinuiran proces.

Navedeni Nalaz i mišljenje, sačinjen od strane vještaka prof. dr Azre Alajbegović, na okolnost procesne sposobnosti, odnosno sposobnosti za davanje iskaza u svojstvu svjedoka, svjedokinja S. D., A. K.1, A. K.2. i M. D., uložen je u sudski spis, kao dokaz od DT-13 do DT16 (za svaku svjedokinju pojedinačno). Izjašnjavajući se na uloženi Nalaz i mišljenje vještaka, odbrana je izričito navela da isti ne spori. Istovremeno, odbrana je osporavala procesnu sposobnost svjedokinja u vrijeme davanja iskaza tokom istražnog postupka (koji iskazi su kasnije pročitani na glavnom pretresu), koji prigovor je Sud cijenio, uz napomenu da će obrazloženje o istom biti dato u nastavku, prilikom ocjene dokazne vrijednosti navedenih iskaza.

Na istom ročištu (održanom dana 18.11.2020. godine), Sud je donio odluku da se u medijima ne objavljuju lični podaci (imena i prezimena) navedenih svjedokinja, a sve u cilju zaštite njihovih interesa. Navedena odluka je donesena na prijedlog Tužioca, a uz izričitu saglasnost odbrane. Naime, prilikom obrazlaganja svog Nalaza i mišljenja, vještak prof. dr Azra Alajbegović, konstatno je potencirala da je prilikom obavljanja stručnog/prihijatrijskog razgovora, svaka od navedenih svjedokinja isticala da je nakon objave njihovih imena u medijima, a u vezi sa ranijim svjedočenjima, doživjela neku vrstu stigmatizacije, sekundarne viktimizacije ili retraumatizacije, koja se ogledala u svojevrsnoj osudi okoline, koja je kod

svjedokinja izazvala pogoršanje zdravstvenih simptoma, odnosno otežala proces asimilacije u društvo.

Sud je, s obzirom na iznesene navode vještaka i okolnosti koje je tužilac predočio, našao da je neophodno u cilju zaštite interesa navedenih svjedoka, zabraniti da u medijima budu javno objavljeni lični podaci, odnosno imena i prezimena svjedoka, pominjana prilikom iznošenja Nalaza i mišljenja, sačinjenog od strane vještaka prof. dr Azre Alajbegović. Pri tom, Sud nalazi bitnim naglasiti da su iskazi svjedoka pročitani u javnoj sjednici, pri čemu sadržaj njegovih svjedočenja nije obuhvaćen navedenom odlukom, čime Sud smatra da je javnost postupka osigurana, a istovremeno zaštićen interes svjedoka. Sud napominje da je navedena odluka bila na snazi i na ročištima na kojima su provođeni dokazi čitanjem iskaza navedenih svjedokinja (ročišta održana u dane 02.12.2020. godine i 16.12.2020. godine), ali kako je već naglašeno, ista se odnosila samo na zabranu objavljivanja imena i prezimena svjedokinja, ne obuhvatajući istovremeno i sadržaj njihovih iskaza.

Na ročištu za nastavak glavnog pretresa održanom dana 02.12.2020. godine, pozivajući se na rezultate provedenog psihijatrijskog vještačenja, odnosno rezultate sadržane u Nalazu i mišljenju vještaka prof. dr Azre Alajbegović, na okolnost procesne sposobnosti svjedokinja, tužilac je predložio predložilo čitanje iskaza svjedoka datih u istrazi, a čije saslušanje je predloženo pod tačkama 2., 3., 6. i 7. optužnice, odnosno svjedokinja A. K.1, S. D., A. K.2. i M. D.

Izjašnjavajući se na prijedlog Tužilaštva, odbrana nije istakla niti izričitu saglasnost, niti izričito protivljenje istom. Naime, branilac je istakao da se ovakvim načinom provođenja dokaza, odnosno čitanjem iskaza većeg broja svjedoka, kao što bi u konkretnom bio slučaj, narušava pravo optuženog na pravično suđenje, odnosno pravo na odbranu, obzirom da se na taj način - uskraćivanjem prava na unakrsno ispitivanje, onemogućava svojevrsna provjera navoda svjedoka sadržanih u njihovim iskazima, čime je i njihova dokazna vrijednost umanjena. Takođe, branilac je još jednom ponovio navod u pravcu osporavanja procesne sposobnosti svjedokinja u vrijeme davanja iskaza tokom istražnog postupka.

Članom 273. stav 2. ZKP BiH je propisano da se *zapisnici o iskazima datim u istrazi mogu, po odluci sud,je, odnosno v.jeća, pročitati i koristiti kao dokaz na glavnom pretresu samo u slučaju ako su ispitane osobe umrle, duševno obojele, ili se ne mogu pronaći, ili je njihov dolazak pred Sud nemoguć, ili je znatno otežan iz važnih uzroka.*

Odlučujući o prijedlogu optužbe, Vijeće je prihvatilo da se iskazi navedenih svjedoka u smislu člana 273. stav 2. ZKP BiH pročitaju na glavnom pretresu, a potom su kao dokaz optužbe uloženi zapisnici o saslušanju iz istrage, svjedoka A. K.1, S. D., A. K.2. i M. D.. Prilikom donošenja ovakve odluke, Vijeće je imalo u vidu rezultate provedenog psihijatrijskog vještačenja, odnosno rezultate sadržane u Nalazu i mišljenju vještaka prof. dr Azre Alajbegović, u kojem je dat decidan zaključak da zbog svog zdravstvenog/psihičkog stanja svjedokinje A. K.1, S. D. i A. K.2. nisu sposobne za dolazak na Sud, niti davanje svjedočke izjave, odnosno da bi dolazak na sud za navedene svjedokinje bio opterećujući (S. D. i A. K.1), odnosno bolan (A. K.2.), te da bi izazvao ponovnu traumatizaciju istih. U odnosu na svjedokinju M. D., Sud je cijenio da je njen dolazak pred Sud znatno otežan, odnosno da bi obezbjeđivanje njenog prisustva dovelo do nesrazmjernog odugovlačenja postupka, sa vrlo neizvjesnim ishodom. Sud je ovakav zaključak izveo imajući u vidu sve postavljene uslove, odnosno izjašnjenje vještaka da je sposobnost za svjedočenje navedene svjedokinje

uslovljena psihološkom pomoći u vidu fizičkog prisustva osobe od povjerenja prilikom davanja iskaza, te da je potrebno taj odnos povjerenja (pozitivan transfer), svjedoka sa osobom od povjerenja uspostaviti ranije (prije svjedočenja), kroz trajniji i vremenski duži psihološki rad. Razlozi na kojima je svoj prigovor temeljio branilac, prema ocjeni Suda, nisu od značaja za donošenje drugačije (procesne) odluke s obzirom na to da je u pitanju samo donošenje odluke o (ne)prihvatljivosti uvođenja ovih zapisnika u dokaznu građu, a ne i ocjena njihove zakonitosti ili dokazne snage u kontekstu krivične optužbe koja se stavlja na teret optuženom.

## **6. Analiza i ocjena dokaza, činjenično stanje**

Nakon provedenog dokaznog postupka, te svestrane ocjene izvedenih dokaza, kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi, Sud je našao, van svake razumne sumnje, da su se u radnjama optuženog Senada Kasupovića, u potpunosti stekla obilježja krivičnog djela Organizovanje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH), a sve u vezi sa krivičnim djelom Terorizam iz člana 201. KZ BiH

Dakle, na osnovu svih provedenih dokaza Sud je utvrdio da je optuženi Senad Kasupović dana 12.07.2013. godine u 10,48 časova sa Međunarodnog aerodroma Sarajevo letom za Istanbul napustio teritoriju Bosne i Hercegovine i oputovao u Republiku Tursku odakle je ilegalno prešao granicu između Turske i Sirije i ušao u Siriju u grad Mimbidž, gdje je otišao u namjeri da se bori na strani tzv. Islamske države organizovane na teritoriju Sirije i Iraka i terorističkim grupama Islamska država Iraka i Levanta (ISIL) koje su djelovale na području Sirije i Iraka, a koje su na osnovu rezolucije R-1267 iz 1999. godine, te drugih vezanih rezolucija uključujući i Rezoluciju 2083 iz 2012. godine i Rezoluciju 1526 iz 2004. godine, dana 30.05.2013. godine listirane kao terorističke grupe i organizacije od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija i koje su imale za cilj destabilizaciju i nasilnu izmjenu političkog i ustavnog poretka u Siriji, a čiji su pripadnici svakodnevnim oružanim akcijama i to napadima na stanovništvo, ubijanjima, protupravnim zatvaranjima, uzimanjem talaca i drugim radnjama namjeravali da prisile legitimne vlasti Sirije na izmjenu ustavnog poretka i političkog režima, gdje je boravio sve do 19.12.2019. godine i zajedno sa drugim licima iz Bosne i Hercegovine, koji su boravili u Siriji sa istom namjerom, među kojima Bajro Ikanović, Ibro Ćufurović i drugi, koristeći ime „Muatesim“, pružao pomoć i borio se na strani snaga ISIL-a u Siriji u gradovima Mimbidž, Kobani, Rakka i Al-Bab u jedinici „Bejt Komandos“ koja je kasnije promijenila ime u „El Aksa“ protiv legitimnih vojnih snaga države Sirije.

Ovakav zaključak Sud je izveo nakon detaljne analize saslušanih svjedoka i to prvenstveno svjedoka sa mjerama zaštite, pseudonima S3, povratnika sa sirijskog ratišta i koji je prilikom davanja iskaza na glavnom pretresu detaljno i jasno opisivao u kojim je prilikama i u koje vrijeme viđao optuženog. U vezi s navedenim subjektivnim dokazima, Sud je u direktnu vezu doveo i iskaze svjedoka - ovlaštenih službenih lica SIPA-e, koji su na glavnom pretresu detaljno opisali istražne radnje koje su poduzimali u ovom predmetu, zatim vještaka Dine Osmankadića, te pročitanih iskaza svjedokinja – povratnica sa sirijskog ratišta, čije navode iz izjava je Sud cijenio kao potkrepljujuće navodima svjedoka S3, kao i iz drugih provedenih subjektivnih i materijalnih dokaza.

Sud je u ovoj krivičnopravnoj stvari prvenstveno bio u obavezi da utvrdi da li je grupa kojoj se optuženi priključio teroristička organizacija.

Sud nalazi da je iz provedenih dokaza optužbe, nesporno utvrđeno da je dana 30.05.2013. godine Islamska država Sirije i Iraka (ISIL) uvrštena na listu terorističkih organizacija na temelju odluke Vijeća sigurnosti UN-a broj: SC/11019. Navedeno proizlazi iz akta Ministarstva sigurnosti BiH, broj: 08-1-04-2-2208-1/15 od 08.04.2015. godine, tj. dokaza koji se vodi pod brojem DT-9 i na koje okolnosti je saslušan svjedok Mario Janiček, uposlenik Ministarstva sigurnosti BiH. Naime, navedena organizacija je povezana sa Al Qaidom, koja je uvrštena na listu sankcija po Rezoluciji Vijeća sigurnosti UN-a broj 1267 iz 1999. godine (koja je temeljna rezolucija) i drugih vezanih i nadopunjujućih rezolucija - Rezolucija broj 2083 iz 2012. godine i Rezolucija broj 1526 iz 2004. godine, a koje samo proširuju spektar djelovanja temeljne Rezolucije, u skladu sa novim terorističkim izazovima. Naime, samozvana Islamska država Iraka sastavni je dio Al Qaide Iraka, a koja je nakon proširenja svog djelovanja na teritoriju Sirije promijenila naziv u Islamska država Iraka i Levanta (ISIL). Prema pismu preporuke i izvještaju Vijeća Sigurnosti UN broj: S//2014/815 od dana 14.11.2014. godine, a na koji dokument se poziva i akt Ministarstva sigurnosti BiH, ISIL predstavlja otvorenu prijetnju za međunarodni mir i sigurnost, te se osobito očitava u vidu njihovog brutalnog ekstremizma i terorizma kojim je pogođena populacija Bliskog Istoka, a koja se nalazi pod njihovom trenutnom kontrolom. Takođe, navodi se da je naročito opasna njihova mreža stranih terorističkih ratnika (hiljade boraca iz 80 država), kao i propaganda koja uključuje radikalizam, pozivanje na ubistva i teroristička kampanja. Takođe, iz akta Ministarstva sigurnosti BiH, proizlazi da je ovo Ministarstvo, u skladu sa članom 4. Odluke Vijeća Ministara BiH od 09.11.2011. godine o provedbi restriktivnih mjera utvrđenih rezolucijama Vijeća sigurnosti UN /Službeni Glasnik BiH broj 103/11/ zaduženo za objavu ažuriranih Konsolidovanih popisa nadležnih tijela Vijeća sigurnosti UN, koje zaprimljene u izvornom obliku, objavljuje na vlastitoj web stranici.

Na ročištu održanom dana 17.06.2020. godine na okolnost proglašavanja ISIL-a terorističkom organizacijom od strane Vijeća sigurnosti UN-a, svjedočio je Mario Janiček, uposlenik Ministarstva sigurnosti BiH, koji je potvrdio da je organizacija ISIL proglašena terorističkom organizacijom 30.05.2013. godine. Svjedok je pojasnio da pravni osnov za listiranje, odnosno proglađenje neke organizacije terorističkom, jeste temeljna rezolucija - Rezolucija 1267, donesena 1999. godine, dok druge vezane rezolucije samo proširuju njen spektar djelovanja, kako je to navedeno i u aktu Ministarstva sigurnosti BiH (dokaz DT-9). Svjedok je decidno pojasnio proceduru koju provodi Ministarstvo sigurnosti, kada zaprimi informaciju da se neka organizacija smatra terorističkom, navodeći da se u skladu sa Zakonom o primjeni međunarodnih restriktivnih mjera iz 2006. godine<sup>2</sup>, te se u skladu sa Odlukom o primjeni restriktivnih mjera protiv Al-Qaeda-e, talibana, ISIL-a, te informacije<sup>3</sup> (o proglašenju neke organizacije terorističkom) zaprimljene od strane Ministarstva vanjskih poslova, dostavljaju nadležnim agencijama, konkretno policijskim agencijama, agencijama

---

<sup>2</sup> Puni naziv zakonskog akta je: Zakon o primjeni određenih privremenih mjera radi učinkovite provedbe mandata Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju te drugih međunarodnih restriktivnih mjera („Službeni glasnik BiH“ broj 25/06)

<sup>3</sup> Puni naziv: Odluka o provedbi restriktivnih mjera utvrđenih rezolucijama Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda 1267 (1999), 1333 (2000), 1363 (2001), 1373 (2001), 1390 (2002), 1452 (2002), 1455 (2003), 1526 (2004), 1617 (2005), 1735 (2006), 1822 (2008) i 1904 (2009), prema članovima Al-Qaide, Usame Bin Ladena, talibana i drugih pojedinaca, skupina, perivrednih subjekata i organizacija s njima u vezi („Službeni glasnik BiH“ broj 103/11)

za bankarstvo, odnosno Ministarstvu vanjske trgovine. Svjedok je pojasnio da su liste terorističkih organizacija promjenljive, te da nadležni komitet UN, odnosno Vijeća sigurnosti, vrši ažuriranje tih listi, prosječno na mjesečnom nivou, kao i da su iste javno dostupne na na web stranici Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda, na web stranici Ministarstva sigurnosti i na mnogim drugim stranicama.

Sud ukazuje da je citiranom odlukom Vijeća Ministara BiH od 09.11.2011. godine, o provedbi restriktivnih mjera utvrđenih rezolucijama Vijeća sigurnosti UN<sup>4</sup>, jasno propisana obaveza BiH u pogledu mjera koje je dužna provesti u odnosu na subjekte koji se dovode u vezu sa terorističkim organizacijama, a koje se između ostalog odnose na obavezu uskraćivanja putovanja licima koja se žele pridružiti tim organizacijama, te na obavezu krivičnog procesuiranja takvih lica. Naknadno listiranje ISIL-a, 30.05.2013. godine, ne dovodi u pitanje obaveze BiH, s obzirom da se radi samo o proširenju liste terorističkih grupa/organizacija, dok obaveze i restriktivne mjere ostaju neizmijenjene. Naime, svjedok Janiček je na ročištu jasno objasnio da je obaveza Ministarstva sigurnosti da redovno vrši ažuriranje navedene liste, a restriktivne mjere su jasno i decidno navedene u odluci Vijeća Ministara BiH od 09.11.2011. godine, koja se i dalje primjenjuje kao pravni okvir.

Kao što je Sud već zaključio iz provedenih dokaza, samozvana Islamska država Iraka sastavni je dio Al Qaide Iraka, a koja je nakon proširenja svog djelovanja na teritoriju Sirije promjenila naziv u Islamska država Iraka i Levanta (ISIL), s toga se Odluka Vijeća Ministara donesena nakon Rezolucije Vijeća sigurnosti UN-a broj: 1267 iz 1999. godine svakako odnosi i na odluku Vijeća sigurnosti UN-a broj: SC/11019 kojom je ISIL proglašen terorističkom organizacijom.

Sud je cijeneći sve naprijed navedeno, našao da je grupa ISIL, u vremenskom periodu koji se optuženom stavlja na teret (od 12.07.2013. godine do 19.12.2019. godine) bila listirana od strane Vijeća sigurnosti Ujedinjenih nacija kao teroristička organizacija.

Na okolnosti nastanka, načina djelovanja, ciljeva i ostalih okolnosti koji se tiču ove terorističke organizacije (ISIL-a), na ročištu za nastavak glavnog pretresa, održanom dana 15.07.2020. godine, iskaz je dao prof. dr Vlado Azinović, koji je na navedene okolnosti, po naredbi Tužilaštva, sačinio Ekspertnu studiju, koja je nakon saslušanja vještaka, uložena u sudski spis kao dokaz DT-1<sup>5</sup>. Vještak je iscrpno na glavnom pretresu iznio činjenice do kojih je došao postupajući po predmetnoj Naredbi i koje su sadržane u njegovoj Ekspertnoj studiji. U tom smislu, vještak je detaljno opisao nastanak Islamske države, njene vojne formacije na području Sirije i Iraka, fenomen i razloge za odlaske državljana BiH na ta područja, strukturu ISIL-a kao vojne formacije i jedinica u kojima su se nalazili državljani BiH, ciljeve ISIL-a, opasnost koju mogu predstavljati povratnici sa ratišta u Siriji i Iraku po sigurnost BiH, te međunarodne obaveze BiH prema pripadnicima terorističkih organizacija listiranih od strane UN-a, dajući finalnu konkluziju da se Islamska država smatra jednom od „najkrvoločnijih organizacija“, koja je dovela do stradanja desetina hiljada ljudi jer nisu prihvatili ideološki narativ ISIL-a. Vještak je pojasnio i da odlasci državljana BiH na strana ratišta predstavljaju određene sigurnosne prijetnje, obzirom da se vraćaju ljudi koji su vješti u korištenju i rukovanju oružjem i eksplozivom, koji su dosta vremena proveli na ratištima i koji su ideološki angažovani jer su proveli veći dio vremena na tom prostoru, zbog čega postoji čitav korpus

---

<sup>4</sup> Službeni glasnik BiH broj 103/11

<sup>5</sup> Ekspertna studija dr. sc. Vlade Azinovića od 10.05.2020. godine

obaveza koje je BiH kao članica UN-a, Vijeća Evrope i kao kandidat za EU, preuzela svojim statusom u tim organizacijama, inicijalno od rezolucije 21 i 78 UN-a koja proglašava ISIL kao terorističku organizaciju i propisuje obaveze zemalja u tretiranju pripadnika tih organizacija.

Nalaz i mišljenje vještaka prof. dr Vlade Azinovića, Sud je prihvatio kao objektivan i dat u skladu sa pravilima struke, cijeneći isti isključivo u dijelu kako je to i predloženo – na okolnosti nastanka, načina djelovanja, ciljeva i ostalih karakteristika ISIL-a kao terorističke organizacije, a nikako u pravcu konkretne inkriminacije koja je optužnim aktom stavljena na teret optuženom Kasupoviću.

Pored navedenog utvrđenja, druga odlučujuća činjenica koju je Sud trebao u toku postupka utvrditi je - da li je optuženi postao pripadnik ove terorističke grupe.

Optužnim aktom, Senad Kasupović se tereti da je dana 12.07.2013. godine, u 10,48 časova, sa Međunarodnog aerodroma Sarajevo, letom za Istanbul, napustio teritoriju Bosne i Hercegovine i otputovao u Republiku Tursku odakle je ilegalno prešao granicu između Turske i Sirije i ušao u Siriju u grad Mimbidž, gdje je otišao u namjeri da se bori na strani ISIL-a i gdje je boravio do 19.02.2019. godine.

Sud je prvenstveno iz akta Granične policije BiH, broj: P-17-5-2-047-248/15-24 od 08.04.2015. godine (DT-6) utvrdio da je optuženi dana 12.07.2013. godine i to tačno u vrijeme naznačeno u optužnom aktu, odnosno u 10,48 časova, sa Međunarodnog aerodroma Sarajevo, letom na liniji Sarajevo-Istanbul, napustio Bosnu i Hercegovinu.

Sud je iz sadržaja svjedočenja svjedoka S3, zatim svjedoka - ovlaštenih službenih lica SIPA-e, vještaka Dine Osmankadića, te pročitanih iskaza svjedokinja povratnica sa sirijskog ratišta, kao i iz drugih provedenih subjektivnih i materijalnih dokaza, utvrdio da je optuženi Senad Kasupović u inkriminisanom periodu, a nakon što je napustio Bosnu i Hercegovinu, na način kako je to opisano, ilegalno prešao granicu između Turske i Sirije (ušavši u grad Mimbidž), gdje je, boraveći na području Sirije, pružao pomoć i borio se na strani snaga ISIL-a.

Svjedok V. D., ovlašteno službeno lice Državne agencije za istrage i zaštitu (SIPA), odnosno istražitelj Odsjeka za borbu protiv terorizma i trgovine ABHO naoružanjem, saslušan na ročištu za nastavak glavnog pretresa dana 01.07.2020. godine, iscrpno je opisao zaprimanje inicijalnih operativnih saznanja o Senadu Kasupoviću, navodeći da je u sklopu redovnih poslovnih aktivnosti prikupljao informacije i saznanja o licima koja se na bilo koji način mogu dovesti u vezu sa terorističkim aktivnostima. S tim u vezi, intenzivno, u periodu od 2012. godine ovlaštena službena lica prikupljala su saznanja o licima koja su sa područja/nadležnosti njihove regionalne kancelarija (RK Banja Luka) otišla u Siriju i za koja su postojali osnovi sumnje da su se priključili određenim paravojnim ili parapolicijskim snagama. Među ostalim licima za koja su prikupili navedena saznanja, bio je i optuženi Kasupović, iz Velike Kladuše. Svjedok je konkretno pojasnio da je nakon dobijenih inicijalnih saznanja, u periodu od 2013. do 2015. godine prikupljen određeni dokazni materijal, provedene su posebne istražne radnje, što je 2015. godine rezultiralo podnošenjem izvještaja o počinjenom krivičnom djelu, protiv tada osumnjičenog Senada Kasupovića. Nakon toga, prema kazivanju svjedoka, intenzivnim prikupljanjem informacija putem društvenih mreža, te saslušanjem određenog broja svjedoka, potkrijepljeni su dodatni navodi koji su se odnosili na navedeno lice. Što se tiče istraživanja putem društvenih mreža, vezano za konkretnog optuženog, svjedok je naveo da su 2019. godine, pretragom društvene mreže Telegram, na

otvorenom profilu Abdul Aziz, pronašli video snimak, u trajanju od nepunih 5 minuta, koji je bio posvećen nastradalom Suadu Šabiću iz Velike Kladuše, a na kojem se u više segmenata pojavljuje optuženi Senad Kasupović. Svjedok je objasnio na koji način su utvrdili da su na pronađenom video snimku upravo ta lica - Suad Šabić i Senad Kasupović, navodeći da su nakon što su dobili informacije da su se ta lica uputila u pravcu Turske, pa nakon toga da su došli u Siriju, te na osnovu dobijene potvrde Granične policije, izvršena je identifikacija i putem IDEEA baze podataka, gdje su prikupili fotografije istih lica, da bi metodom komparacije sa video snimcima, utvrdili da se radi o tim licima. Poznato mu je da je u odnosu na Kasupovića egzistirala potjernica. U okviru te potjernice je svim policijskim organizacijama, uključujući i SIPA-u, dostavljena fotografija lica (optuženog Kasupovića), na koji način je izvršena dodatna identifikacija lica. Govoreći o daljim radnjama na dokumentovanju dokaza, svjedok je naveo da je nakon identifikacije opisanog snimka pronađenog na društvenoj mreži Telegram, te nakon što je utvrđeno postojanje osnova sumnje da se osumnjičeni Kasupović nalazi na video snimku, o navedenom obaviješten postupajući tužilac, koji je izdao odobrenje za vršenje uviđaja. Svjedok je opisao da je uviđaj izvršen na način da je na službenom računaru reprodukovan video snimak, te je u prisustvu krim tehničara na određenim sekvencama video snimka (gdje su prepoznali da se nalazi optuženi Kasupović) izvršeno fotografisanje istog, nakon čega je sve zapisnički zadokumentovano, a sam video snimak je „narezan“ i pohranjen na CD-u. Svjedok je pojasnio da je snimak pronađen na društvenoj mreži Telegram, konkretno na profilu Abdul Aziz, na javnom dijelu profila - to je otvoreni profil kojem može pristupiti bilo ko, što drugim riječima znači da pristup tom profilu ne traži nikakve šifre ili oznake za pristup. Konačno, svjedok je naglasio da su svi navedeni spisi - snimci, fotografije, zapisnik, uz dopunu izvještaja o počinjenom krivičnom djelu dostavljeni Tužilaštvu BiH. Svjedoku su predočeni navedeni materijali - Zapisnik o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 29.05.2019. godine sa optičkim medijem CD u prilogu i fotodokumentacijom Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 29.05.2019. godine, na kojima je svjedok potvrdio autentičnost potpisa, te su isti uloženi kao dokaz DT-2.

Na iste okolnosti, svoj iskaz je dana 01.07.2020. godine dao i svjedok I. K., koji je zajedno sa svjedokom D. radio na otkrivanju i dokumentovanju video snimka pronađenog na društvenoj mreži Telegram, na otvorenom profilu Abdul Aziz, i koji je u potpunosti potvrdio navode svjedoka D.

Odbrana je tokom postupka osporavala autentičnost pronađenog video snimka, ističući prvenstveno da se ne zna ko je autor istog, niti ko je isti postavio na internet, odnosno pomenutu društvenu mrežu Telegram. Nadalje, obzirom da je navedeni video snimak sačinjen od niza fotografija koje se smjenjuju jedna za drugom, uz prateću muziku u pozadini i tekst u određenim dijelovima (tzv. slideshow), drugi prigovor odbrane odnosio se na eventualno izvršene manipulacije na navedenom snimku, u smislu dodavanja određenih fotografija u odnosu na izvorni oblik videa.

Prije svega, Sud nalazi bitnim napomenuti specifičnost prikupljanja informacija i dokaza kod ovakve vrste krivičnih djela, odnosno krivičnih djela povezanih sa terorizmom, kako je navedeno i u saopštenju Službe za istraživanje Evropskog parlamenta, gdje je naglašeno da „sve rasprostranjenija upotreba fotografija i video snimaka od strane terorističkih grupa i boraca pojedinaca koji postavljaju samoinkriminirajući materijal na društvene mreže (npr.

Facebook) pruža dodatne mogućnosti za prikupljanje dokaza<sup>6</sup> Takođe, opšte je poznato da transnacionalne kriminalističke organizacije i terorističke grupe poput ISIL-a koriste socijalne medije za širenje propagande i lakše prenošenje svojih poruka. Takva komunikacija je decentralizovana i teško može biti podvrgnuta kontroli i restrikciji. Izrazito teško se i cenzuriše, a svakome je dostupna. Pripadnicima terorističkih organizacija i njihovim simpatizerima, internet prvenstveno služi kao oružje (cyber terorizam), potom kao sredstvo komunikacije, te konačno, za obraćanje javnosti.

Sud je odbio navedeni prigovor odbrane kao neosnovan, budući da se, kako je svjedok D. detaljno pojasnio, radi o video snimku posvećenom poginulom Suadu Šabiću (koji se borio u Siriji), koji snimak je objavljen na javnoj društvenoj mreži Telegram i to na javnom profilu Abdul Aziz. U konačnici, navedeni video snimak je zakonito snimljen/pohranjen sa interneta, o kojem postupku je detaljno govorio svjedok D. i na te okolnosti predočio valjanu materijalnu dokumentaciju pojašnjavajući pri tom proceduru snimanja, što za ovaj Sud nije sporno. Naime, vještak je jasno naveo da su pomenuti snimci govora optuženog javno objavljeni na internetu, odnosno društvenoj mreži Telegram, na otvorenom profilu Abdul Aziz, kojem je (bilo) moguće pristupiti od strane bilo koje osobe bez ikakvih prepreka u smislu šifri ili drugih oznaka. Činjenica da je nepoznata osoba koja je snimila i objavila video snimak, po ocjeni Suda ne utiče na njihovu zakonitost, posebno ako se ima u vidu prethodno analizirana specifičnost korišćenja društvenih mreža od strane terorističkih organizacija u propagandne svrhe, odnosno često objavljivanje materijala (samo)inkriminišućeg sadržaja, što konsekvantno dovodi do veće mogućnosti prikupljanja dokaza kod krivičnih djela povezanih sa terorizmom.

Takođe, Sud je odbio i prigovor odbrane da su eventualno vršene manipulacije na navedenom snimku, u smislu dodavanja određenih fotografija u odnosu na izvorni oblik videa, budući da branilac, osim paušalne tvrdnje da je snimkom eventualno manipulirano, nije ukazao na konkretne činjenice koje bi pobudile razumnu sumnju u tom pravcu, nije ukazao u čemu se eventualna manipulacija sastoji, niti je predložio/proveo dokaze kako bi istu eventualno dokazao. U tom pravcu, posebno je značajno pojašnjenje svjedoka K, koje je Sud našao logičnim i utemeljenim, a koji je jasno na upit odbrane naveo da se u slučaju sumnje na autentičnost određenog snimka, pa i ovog konkretnog, preduzimaju druge mjere u cilju potvrđivanja autentičnosti sadržaja, odnosno provode se dodatne metode u cilju autorizacije snimka, a da u konkretnom slučaju, ovlaštena službena lica nisu imali sumnju te vrste.

Vještačenje prikupljenog materijala - Zapisnika o uviđaju Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 29.05.2019. godine sa optičkim medijem CD u prilogu i fotodokumentacijom Državne agencije za istrage i zaštitu BiH, regionalna kancelarija Banja Luka broj: I-16-14/1-04-1-748/13 od 29.05.2019. godine (DT-2), a prema naredbi Tužilaštva BiH (u čijem prilogu je dostavljen navedeni materijal), izvršio je vještak za digitalnu forenziku, Dino Osmankadić, koji je saslušan na ročištu za nastavak glavnog pretresa održanom dana 12.08.2020. godine. Tako, vještak je pojasnio da je njegov zadatak bio da izvrši upoređivanje spornog materijala - videozapisa (sadržanog na optičkom mediju – CD-u, kasnije uložen u okviru dokaza DT2) i nespornih fotografija optuženog (koje je vještak potvrdio da ih je sam sačinio dana 10.03.2020. godine, kada je

---

<sup>6</sup> P. Bakowski i L. Puccio, Služba za istraživanje Evropskog parlamenta, 'Strani borci – Odgovori zemalja članica i aktivnosti EU', Izvještaj, mart 2016., dostupno na: <http://www.europarl.europa.eu/EPRS/EPRS-Briefing-579080-Foreignfighters-rev-FINAL.pdf>, p. 8.

izvršio fotografisanje Kasupović Senada u prostorijama Tužilaštva) u cilju utvrđivanja identiteta, odnosno podudarnosti biometrijskih karakteristika. Vještak je detaljno opisao radnje koje je poduzeo u cilju izvršenja naredbe Tužilaštva, ističući da je prvenstveno izvršio „razbijanje“ (izdvajanje) video zapisa na fotografije, a zatim izvršio odabir najpodobnijih fotografija, (na kojima je bilo više osoba) odnosno praktično izdvajao detalj te fotografije, konkretno, lice/glavu jedne osobe da bi mogao utvrditi da li se radi o licu Kasupović Senadu. Vještak je objasnio da je komparaciju nespornog (fotografije optuženog koje je sam sačinio) sa spornim materijalom (dijelovi fotografija izdvojenih sa video zapisa) izvršio koristeći subjektivnu metodu, koja podrazumijeva subjektivno prepoznavanje osobe po opštim karakteristikama, da bi zatim upotrebom tzv. biometrije, pokušao da upotrebom određenih programskih alata dokaže, odnosno uporedi određene mjere, odnosno karakteristične tačke na spornoj i nespornoj fotografiji. Vještak je pojasnio da je nakon toga upotrebom programskog alata vršio mjerenja udaljenosti između piksela, zatim je napravio tabelu, izvršio upoređivanje podataka istih tačaka sporne i nesporne fotografije, izvršio statističku obradu podataka u smislu odstupanja navedenih tačaka, te konačno, dao mišljenje da li je to odstupanje prihvatljivo ili neprihvatljivo, u smislu podudarnosti kompariranih uzoraka. Konačno, vještak je na osnovu obrađenih podataka dao mišljenje da je video zapis nepodoban da se izvrši pozitivna verifikacija u smislu da je jedna od osoba vidljivih na snimku zaista osoba Kasupović Senad, osim na određenom broju fotografija, na kojima postoje prihvatljivi opšti elementi karakteristika sličnosti (ali to ne može potkrijepiti biometrijskom analizom, zbog kvaliteta fotografija i očiglednih promjena na licu), istakavši da se radi o fotografijama 19, 20, 27 i 28 u njegovom Nalazu i mišljenju.

Nakon uvida u navedeni Nalaz i mišljenje, posebno u fotografije koje je vještak naveo, Sud je utvrdio da se na određenim fotografijama nalazi osoba za koju je vještak utvrdio da ima prihvatljivo vidljive opšte karakteristike sličnosti lica sa licem optuženog Kasupovića. Radi se o fotografiji broj 19, gdje je isti zajedno sa još tri muške osobe (od kojih je jedna u uniformi), i o fotografiji broj 27, gdje je u društvu još četiri muške osobe od kojih su neke uniformisane i naoružane<sup>7</sup>. Analizom navedenog Nalaza i mišljenja, dovedenog u vezu sa video snimkom pronađenim na društvenoj mreži Telegram na otvorenom profilu Abdul Aziz, Sud je utvrdio, sa ograničenjima objektivne prirode koje je vještak naglasio (utvrđenje na osnovu subjektivne metode) da se na snimku posvećenom Suadu Šabiću koji je poginuo na sirijskom ratištu, u više sekvenci nalazi optuženi Senad Kasupović.

Da je optuženi Senad Kasupović, kako mu je to stavljeno na teret optužnim aktom, u inkriminisanom periodu boravio na području Sirije boreći se na strani ISIL-a, proizlazi iz ostalih, kako subjektivnih, tako i objektivnih dokaza, čija analiza slijedi u nastavku.

Svjedok S3, koji je saslušan na ročištu za nastavak glavnog pretresa dana 23.09.2020. godine, pojasnio je da je 2013. godine otputovao u Siriju, zajedno sa svojom porodicom, gdje je boravio sve do kraja 2016. godine, i to u različitim gradovima. Hronološki je naveo da je iz Sarajeva, preko Turske, u Siriju, najprije stigao u grad Azad, nakon čega je jedno vrijeme u 2014. godini bio u gradu Al-Babu, nakon čega, polovinom 2015. godine odlazi u grad Raka. Svjedok je dalje naveo da je nakon toga, u 2016. godini proveo vrijeme u gradu Mimbidž, nakon čega se vraća u grad Al-Bab, gdje je boravio do povratka u BiH. Svjedok je naglasio da je u svim pobrojanim gradovima viđao lica iz Bosne i Hercegovine, potvrdivši da je te ljude

---

<sup>7</sup> Fotografije 20 i 28 su izdvojeni i uvećani dijelovi fotografija 19, odnosno 27, na kojima je lice osobe za koju je vještak utvrdio da ima prihvatljivo vidljive opšte karakteristike sličnosti lica sa licem optuženog Kasupovića

i lično upoznao. Svjedok je imenovao neke od osoba iz BiH koje je upoznao u Siriji, navodeći da je između ostalih sretao Ibru Ćufurovića, kao i optuženog Senada Kasupovića, za kojeg je naglasio da mu se ovaj prilikom upoznavanja predstavio imenom „Muatesim“ (a da je njegovo pravo ime i prezime saznao tek po povratku u Bosnu i Hercegovinu). Svjedok je opisao da je „Muatesima“ prvi put sreo u gradu Mimbidžu, odnosno u jednom dijelu između gradova Mimbidž i Al-Bab, gdje je isti bio raspoređen sa svojom jedinicom. Svjedok je decidno izjavio da se jedinica kojoj je optuženi pripadao zvala El Aksa, tj. Bejt Komandos, te je istakao da mu je poznato da je toj jedinici pripadalo još lica iz BiH - jedan momak iz Krajine, kojem se nije mogao sjetiti tačnog imena, zatim Ibro Ćufurović, naglasivši da je tu jedinicu jedno vrijeme vodio Bajro Ikanović. Svjedok je pojasnio da mu je poznato da jedinica kojoj je, između ostalih, pripadao optuženi Kasupović - El Aksa, tj. Bejt Komandos, bila namijenjena za ratovanje tj. za specijalne zadatke i da je pripadala ISIL-u, istakavši da su navedene činjenice bile opštepoznate svakome ko je bio tamo. Nadalje, svjedok se detaljno izjasnio na okolnost upoznavanja sa optuženim Kasupovićem, izjavivši da je istog sreo u blizini grada Al Bab, tokom 2014. godine, kada je otišao jednom u tu jedinicu (El Aksa, tj. Bejt Komandos), gdje je upoznao „Ibru Ćufurovića, Senada i još jednog momka“, naglasivši da mu se tom prilikom nisu predstavili pravim imenima, nego su mu samo rekli da su došli iz Krajine. Svjedok je naveo da je u tom periodu jedinica El Aksa, tj. Bejt Komandos učestvovala u borbama, u svim dijelovima gdje je ISIL držao svoju teritoriju. Opisao je i izgled optuženog u to vrijeme, navodeći da je isti bio prosječne visine, narandžaste, crvenkaste boje kose, veće dužine, da je bio naoružan automatskom puškom, te da je imao bradu, odjeven „kao većina koji su tu bili, imali su maskirne uniforme“. Nije se mogao sjetiti da li su pripadnici te jedinice imali kakve oznake na uniformama. Na primjedbu odbrane da nije mogao u jednom gradu prepoznati pripadnike jedinica po oznakama i uniformama, svjedok je objasnio da je većina boraca ISIL-a, i bosanaca i stranaca, nosila identične uniforme.

Svjedok je nedvosmisleno pojasnio i kako je saznao da se ime „Muatesim“ veže za optuženog Kasupovića, naglasivši da tokom boravka u Siriji nije saznao njegovo pravo ime, odnosno da su ga svi znali pod imenom „Muatesim“, a da mu je pravo ime saznao po povratku iz Sirije, kada mu je prilikom vršenja radnje prepoznavanja u Državnoj agenciji za istrage i zaštitu (SIPA) predočena fotografija optuženog sa njegovim pravim imenom.

Nadalje, svjedok je opisao dalje susrete sa optuženim (nakon susreta/upoznavanja u 2014. godini u gradu Al Bab), navodeći da je jedinicu Al Aksa (Bejt Komandos), odnosno njene pripadnike, u periodu 2015. na 2016. godinu, određeno vrijeme sretao u gradu Mimbidžu, kojeg je u to vrijeme kontrolisao ISIL, naglasivši da je od pripadnika navedene jedinice najviše sretao Ibru Ćufurovića, Senada Kasupovića i „bila su još dva momaka“, dodavši da su razgovarali u Mimbidžu, gdje ih je bolje upoznao, odnosno saznao je više informacija o njima. Pojasnio je i da su oni u to vrijeme bili smješteni u Mimbidžu, a da je jedinica kojoj su pripadali djelovala između Al Baba i Mimbidža. Naglasio je da su se najčešće sretali na ulici i internet kafeu, većinom u Mimbidžu, u kojim prilikama su vodili uobičajene razgovore, gdje su išli, kad se vraćaju, šta se dešavalo, kada ponovo odlaze, itd., istakavši da se nije radilo o nekom ispitivanju ili davanju nekih informacija, vodili su „samo normalne, uobičajene razgovore“. U tim razgovorima govorili su mu da su išli na specijalne zadatke, ratovanja ili straže, dodavši da su najčešće išli na granično područje Sirije sa Irakom. Naglasio je da pripadnike jedinice Al Aksa nije sretao često, obzirom da su isti većinom bili na ratištima, te da ih je uglavnom sretao u internet kafeu (koji se nalazi u Mimbidžu) koji je služio licima koja su se tamo nalazila da se „čuju sa porodicama, sa poznanicima, prijateljima“. Potvrdio je da je u tom internet kafeu sretao i optuženog Kasupovića.

Osim ovih susreta u gradovima Al Babu i Mimbidžu, svjedok je naveo da je u vrijeme kada je tek došao u Siriju, pripadnike jedinice Al Aksa, tj. Bejt Komandos, sretao u gradu Haritanu, gdje je sretao i lica bosanske nacionalnosti, ali se ne sjeća da je među njima vidao optuženog Senada Kasupovića.

Svjedok je pojasnio i porijeklo, odnosno promjenu naziva jedinice Al Aksa, tj. Bejt Komandos, navodeći da je jedinica nosila naziv Bejt Komandos u vrijeme dok su se nalazili u Haritanu, a da je kasnije, iz njemu nepoznatog razloga, promjenila naziv u Al Aksa, naglasivši pri tom da se radi o istoj jedinici kojom je komandovao Bajro Ikanović. Dalje je pojasnio da je u vrijeme kada se sa tom jedinicom sretao u gradu Mimbidžu, njen komandant bio Omer Šišani, lice čečenskog porijekla. Objasnio je da mu je to bilo poznato iz razloga što su se te informacije među ljudima koji su tamo boravili, posebno bosancima, brzo širile.

Svjedok je iznio i konkretna dodatna saznanja o optuženom Kasupoviću, ponovivši da ga je dok je boravio u Siriji upoznao pod imenom „Muatesim“, te da je znao da je iz dijela Krajine, a da je njegovo pravo ime saznao po povratku u Bosnu i Hercegovinu, prilikom vršenja radnje prepoznavanja, kada mu je predočena i njegova fotografija. Istakao je da u Al Babu i Mimbidžu nije često sretao optuženog, jer su, kako navodi, bili jedno vrijeme na stražama, ali ga je sretao više puta. Poznato mu je da je „Muatesim“ imao robinju, da je bio jedini bosanac koji je imao ženu koju je sebi platio, te da je živio u blizini Ibre Ćufurovića.

Konačno, prepoznavanje lica kojeg je upoznao pod nadimkom „Muatesim“, svjedok S3 je izvršio na Zapisniku o prepoznavanju osoba putem fotografije, Državna agencija za istrage i zaštitu, broj: 16-04/1-SZ-27/20 od 03.03.2020. godine (uložen kao dokaz DT-5). Na navedenu radnju dokazivanja, odbrana nije imala primjedbi, gdje je kako to zahtjeva imperativna odredba člana 85. ZKP BiH, svjedok prethodno opisao lice „Muatesim“, navodeći se radi o osobi „starosti oko 33-35 godina, imao je dužu žuto-crvenkastu kosu, malo dužu bradu, bio je normalne visine, negdje oko 180 cm, on je imao jednu vidljivu povredu, mislim na desnom oku, te bih ga mogao prepoznati čim bi ga vidio“, a zatim istog prepoznao na jednoj od šest predočenih fotografija, i to pod brojem 3. Za lice pod brojem 3. u navedenom Zapisniku je konstatovano da se radi o osobi Senad Kasupović, sin Mehmeda, rođen 23.01.1980. godine u mjestu Grabovac, ima prijavljeno prebivalište u .... Pomenuti Zapisnik je predočen svjedoku prilikom njegovog saslušanja na glavnom pretresu, kada je potvrdio autentičnost svog potpisa na istom.

Uzimajući u vidu sve navedeno, Sud je iskaz svjedoka S3 ocjenio kao vjerodostojan, s obzirom da je svjedok govorio o svojim neposrednim i ličnim saznanjima, odnosno da njegov iskaz sadrži opis situacija kojima je bio direktno izložen. Posebno je značajno da se period boravka optuženog u Sirji (od 12.07.2013. godine do 19.12.2019. godine) i svjedoka S3 (od 2013. godine do kraja 2016. godine) u prevalentnom dijelu podudaraju. Iskazu svjedoka S3 Sud je poklonio vjeru, obzirom da isti sadrži mnogo detalja, opširnih opisa pojedinačnih situacija u kojima se našao i događaja u kojima je učestvovao, posebno onih koji se tiču načina i prilika u kojima je isti sretao optuženog, čak i detaljan opis fizičkih karakteristika optuženog u to vrijeme, te je nesporno da je takav iskaz mogao je dati samo neposredni učesnik/očevidac navedenih događaja.

Pokušaji odbrane da diskredituje navedenog svjedoka, nisu ni koji način kod Suda stvorili sumnju u tačnost njegovog kazivanja, obzirom da je svjedok na svaki upit/primjedbu odbrane,

imao logičan i potpuno prihvatljiv odgovor. Tendenciju odbrane da ospori poznanstvo svjedoka sa optuženim, u kontekstu poznavanja činjenica o kojima je govorio, tvrdnjom da svjedok ne zna ništa o životu optuženog, i da optuženi nije imao motiv da se druži sa nekim u odnosu na koga postoji dobna razlika od preko 10 godina, svjedok je pojasnio navodom da se sa optuženim nije družio, niti je sa njim bio prijatelj (niti neprijatelj), nego da su samo bili poznanici. Nadalje, svjedok je na upit odbrane izričito potvrdio da nije vidio optuženog da ratuje, odnosno da nije ratovao sa njim, ali je naglasio da ga je viđao kada je bio izranjavan. Upravo činjenica da je svjedok potvrdio da nije viđao optuženog da ratuje, jasno govori da isti nije imao namjeru da neosnovano tereti optuženog, odnosno da ga tereti za činjenice koje mu nisu poznate. Na dodatno pitanje tužioca, svjedok je objasnio da je optuženog viđao u Mimbidžu poslije dolaska sa ratišta, kada je bio ranjen, te da je jedno vrijeme nosio fiksator na nozi. Na upit predsjednika vijeća, svjedok je potvrdio da je optuženog viđao u slobodno vrijeme, kada borbene aktivnosti nisu bile u toku.

U kontekstu prigovora odbrane da nije dokazano postojanje jedinice Al Aksa, tj. Bejt Komandos, da nema dostupnih informacija o egzistiranju iste, i da je njeno postojanje utvrđeno samo na osnovu iskaza svjedoka S3, Sud ukazuje da je i vještak Vlado Azinović, prilikom saslušanja na glavnom pretresu (ista činjenica je sadržana i u ekspertnoj studiji vještaka od 10.05.2020. godine, na strani 10.), na izričit upit tužioca potvrdio je da je ista postojala u strukturi ISIL-a, kao i da su u njenom sastavu djelovali i državljani BiH.

Osim navedenog, iskaz svjedoka S3, potkrijepljen je i pročitanim iskazima svjedokinja – povratnica sa sirijskog ratišta, koje su takođe potvrdile da su optuženog poznavale i viđale u Siriji, kao i sa drugim provedenim dokazima, o čemu će više riječi biti u nastavku obrazloženja.

U skladu sa procesnom odlukom Suda, na ročištima za nastavak glavnog pretresa održanim u dane 02.12.2020. i 16.12.2020. godine, provedeni su dokazi optužbe čitanjem zapisnika o saslušanju svjedokinja A. K.1, S. D., A. K.2. i M. D..

Dakle, kako je već napomenuto, Sud je iskaze navedenih svjedokinja cijenio isključivo kao potkrepljujuće, prvenstveno u odnosu na navode svjedoka S3, kao i druge provedene dokaze, vodeći računa o ustaljenoj sudskoj praksi<sup>8</sup>, u kontekstu prava na pravično suđenje, prema kojoj se presuda ne može zasnivati isključivo ili u odlučujućoj mjeri na iskazima nedostupnih svjedoka čiji su iskazi pročitani, i na taj način učinjeni neprovjerljivim.

Svjedok A. K.1, u izjavi koju je dala tokom istrage<sup>9</sup> opisala je da je u Siriju otišla po nagovoru supruga S. G., sa kojim je prethodno sklopila šerijatski brak (u Bosni i Hercegovini), a kojeg je upoznala i sa istim komunicirala putem društvenih mreža. Svjedokinja je opisala da je u Siriju otišla u martu mjesecu 2015. godine, kada je iz Sarajeva otišla u Beč, odakle je nakon nekoliko dana boravka, zajedno sa prvom ženom njenog supruga, M., i njihovih dvoje djece, preko Mađarske, Rumunije i Bugarske, stigla u Tursku. U Turskoj su nekoliko dana boravile u gradu Istanbulu, gdje ih je sačekala izvjesna osoba imena „AbdulRahim“, u čijem je stanu i boravila, a čiji je zadatak bio da organizuje transport i prelazak osoba za Siriju. Svjedokinja

---

<sup>8</sup> Vidi presude Suda BiH: S1 1 K 020380 18 Krž 2 od 24.05.2018. godine, X-KRŽ-05/139 (I) od 15.3.2010. godine, S1 1 K 017182 19 Krž od 06.06.2019. godine, S1 3 K 031036 19 Kž 5 od 08.01.2020. godine

<sup>9</sup> DT-22 - Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.1, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj:16-04/1-26/19 od 20.12.2019. godine

je dalje opisala da su u Siriju stigli poštaviši od Istanbula, preko Gazijantepa, te da su granicu prešli na ilegalnom prelazu Al Raj. Na tom prelazu, svjedokinja je opisala da su se nalazila dva manja objekta, u kojem su razdvojeni žene i muškarci, naglasivši da su joj tada, kao i M. i djeci, uzeli pasoše, a da joj je suprug S. kasnije rekao da su i njemu uzeli pasoš. Dolaskom u Siriju, svjedokinju, M. i njenu djecu, dočekaao je izvjesni Edin Muftić, zvan „Ebu Ali“, koji ih je odvezao do mjesta El Baba, gdje su se prema kazivanju svjedokinje, zadržali jedan dan, da bi zatim otišli u Mimbidž. U Mimbidžu ih je Edin Muftić smjestio u „mudafu“ (objekat u kojem borave žene i djeca), kojom prilikom im je rekao da izaberu „nova imena“, što su one i učinile. Nadalje, svjedokinja je opisala prilike koje su tada vladale, kao i osobe bosanske nacionalnosti koje je viđala u Siriji, odnosno u „mudafi“ u kojoj je boravila. Nakon par dana boravka u navedenoj „mudafi“, zajedno sa Senadom (suprugom), M. i djecom, odlazi u stan u Mimbidžu, koji im je našao „Ebu Ali“, gdje se porađa u bolnici, da bi se nakon Senadovog odlaska na vojnu obuku - „muasker“, ponovo vratile u „mudafu“ u kojoj su prvobitno boravile. Tu ostaju oko mjesec dana, nakon čega prelaze u drugu „mudafu“, gdje ostaju još mjesec i po, da bi nakon toga S. došao po svjedokinju, M. i djecu, i smjestio ih prvo u jednu kuću, pa u stan u Mimbidžu, gdje ostaju do februara 2016. godine. Svjedok je na zapisnik jasno istakla da ih je u tom stanu u Mimbidžu, između ostalih, posjećivao Senad Kasupović, zvan „Muatesim“, zajedno sa njegovom suprugom, koja je bila sirijskog porijekla, dodavši da je i on, kao i ostali, u to vrijeme bio naoružan i odjeven u vojnu uniformu.

Dakle, iskaz svjedokinje A. K.1, u ovom dijelu u saglasan je iskazu svjedoka S3, koji je takođe naveo da je optuženog Kasupovića viđao u gradu Mimbidžu tokom 2015. i 2016. godine, odjevenog u vojnu uniformu i naoružanog automatskom puškom.

Nadalje, iskaz svjedokinje K.1. referisao se na dešavanja nakon pogibije njenog supruga S. G., za koju navodi da se desila dana 19.02.2016. godine. Tako je svjedokinja navela da je mjesec i po dana nakon pogibije supruga, stiglo naređenje da sve žene kojima su muževi poginuli moraju napustiti stanove, nakon čega su je zajedno sa M. (prva supruga S. G.) prebacili u „mudafu“ u selo Meslema, koje se nalazilo između Mimbidža i Rake , i u kojoj „mudafi“ su bile smještene žene iz Bosne i Kosova. Tu borave do polovine juna 2016. godine, kada su im, kako svjedokinja ističe, ljudi koji su odgovorni za „mudafu“, naredili da se prebace u Raku, a iz razloga što je Mimbidž bio gotovo zauzet od strane Bašara Al Asada.

Svjedokinja je opisala i kako ju je u Raki, između ostalih, posjetila i Edina Mulalić, koju je poznavala iz prve „mudafe“ u kojoj je bila, i koja joj je ponudila da se uda za njenog supruga, što svjedokinja odbija. Ističe da ju je kasnije, u avgustu 2016. godine posjetila Sirijka, imena Dž., za koju joj je poznato da je bila šerijatski vjenčana za Senada Kasupovića i sa kojim ima dvoje djece. Dž. joj je predložila da se uda za, kako svjedokinja navodi, „jednog brata imena lbro“, Bosanac, koji se družio sa njenim mužem. Svjedok ističe da je Dž. o lbru pričala sve najbolje, te da je ponovo došla nakon mjesec dana, kojom prilikom joj je svjedokinja K. (Dž.) saopštila da pristaje da se uda za lbru. Šerijatski brak sa lbrrom Ćufurovićem svjedokinja je sklopila u septembru 2016. godine, nakon čega im lbro nalazi novi smještaj. Tu ih je, prema navodu svjedoka, između ostalih posjećivao i Senad Kasupović, za kojeg je navela (kao i za druga lica koja su ih posjećivala) da joj je poznato da je išao na „ribate“ odnosno mjesta gdje su se čvale linije Islamske države, tj. da je bio vojno angažovan. U Raki ostaju do njenog granatiranja u junu 2017. godine, kada odlaze u Majedin, gdje je svjedokinja istakla da je takođe viđala optuženog Kasupovića. U Majedinu ostaju do septembra 2017. godine, kada kreću dalje u namjeri da napuste Islamsku državu i vrate se u BiH.

Dalji navodi koje je svjedokinja iznosila odnose se na opise njenih ličnih kretanja i doživljaja, koja nisu relevantna za ovaj postupak u smislu krivičnog djela koje je stavljeno na teret optuženom Kasupoviću.

Nadalje, kao dokaz optužbe je proveden i u sudski spis uložen Zapisnik o saslušanju svjedokinje K.1<sup>10</sup>, gdje je ista opisala optuženog Senada Kasupovića, riječima: „*Znam da je učestvovao u vojnim akcijama i ribatima do 2015. godine i bio je više puta ranjavan. Mislim da je zadržji put bio ranjen u Kobaniju. Viđala sam ga u Mimbidžu i imao je fiksator na nozi. Također mi je poznato da je bio ranjen u precejelu stomaka i da je operisan. Ožerjen je sirijkom i ima dvcje ojece sa njom. Posjedrji put sam ga viodjela u Majedinu u julu 2017. godine*“, i prepoznala ga na jednoj od 189 fotografija koje su joj predočene.

Sud na ovom mjestu konstatuje da je tačan navod odbrane da je svjedokinja na oba citirana zapisnika o njenom saslušanju (DT-22 i DT-23), imenovana kao „E.“, iako je prema utvrđenim ličnim podacima svjedokinje, njeno ime „A.“. Međutim, prema ocjeni Suda, u konkretnim slučajevima, radi se samo o *lapsus calami*, odnosno tehničkoj omašci nastaloj prilikom sačinjavanja zapisnika, koja omaška ni na koji način ne dovodi u pitanje identitet svjedoka, ili na bilo koji način čini navedene dokaze manjkavim, obzirom da je navedena greška, na oba zapisnika, učinjena samo u dijelu gdje su navedena lica prisutna radnji saslušanja, dok je u dijelu gdje su u smislu člana 86. stav 3. ZKP BiH navodeni puni lični podaci svjedoka, pravilno je navedeno ime „A.“. Osim toga, na oba zapisnika, i to na svakoj stranici istog, svjedokinja je u skladu sa članom 154. stav 2. ZKP BiH, isti svojeručno potpisala imenom i prezimenom „A. K.1“.

Nadalje, vezano za prigovor odbrane u odnosu na Zapisnik od 21.12.2019. godine (DT-23), konkretno, da isti nije uzet u skladu sa zakonom, odnosno da nije postupljeno u skladu sa članom 85. ZKP BiH (gdje svjedok prvo opisuje osobu koju čije prepoznavanje vrši, a zatim istog prepoznaje među osobama sličnih karakteristika), te dodatno, na manjkavost prepoznavanja koje je svjedokinja izvršila u odnosu na lica Nusreta Imamovića, a za kojeg je navela da ga prepoznaje, ali da istog nikada nije vidjela, te Jasmina Keserovića, za kojeg je navela da ga prepoznaje, ali da ga ne zna lično<sup>11</sup>, Sud prvenstveno ukazuje da se u konkretnom slučaju ne radi o prepoznavanju osoba u smislu člana 85. ZKP BiH, gdje je svjedok dužan prvo opisati osobu (ili predmet), na način da istu prvo opiše ili navede znakove po kojima se razlikuje, nakon čega mu se (ta osoba) prikazuje radi prepoznavanja, zajedno sa drugim, njemu nepoznatim osobama. Analizom navedenog zapisnika, za Vijeće jasno proizlazi da je isti sačinjen na okolnosti prepoznavanja fotografija lica koja su bila na ratom zahvaćenom području Sirije i Iraka, a kako je to konstatovano u samom zapisniku, te je isti i naslovljen kao „Zapisnik o saslušanju svjedoka“. Suštinski, svjedokinji je predočeno 189 fotografija lica, BiH državljana, za koja postoje saznanja da se nalaze na području Sirije, među kojim fotografijama je svjedokinja opisno prepoznavala lica koja je neposredno viđala i o kojima je govorila u ranijem zapisniku o saslušanju. Dakle, navedeni Zapisnik se na određeni način nadovezuje i veže za raniji Zapisnik o saslušanju svjedoka (DT-22), gdje je svjedokinja prilikom davanja iskaza, govorila o licima, BiH državljanima, koje je u različitim vremenima i okolnostima viđala tokom svog boravka u Siriji, te je iste kasnije prepoznala na

---

<sup>10</sup> DT-23 - Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.1, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj:16-04/1-29/19 od 21.12.2019. godine

<sup>11</sup> DT-23 - Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.1, Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj:16-04/1-29/19 od 21.12.2019. godine, strana 3., tačke 1. i 3.

njihovim fotografijama. Sud ukazuje da lica Nusret Imamović i Jasmin Keserović nisu predmet ovog postupka, te da je, osim toga, svjedokinja K.1. na Zapisniku o saslušanju od 20.12.2019. godine (DT-22) optuženog Kasupovića identifikovala, kako opisno, tako i imenom i prezimenom, odnosno nadimkom, zbog čega Sud nalazi nesporno utvrđenim da je istog poznavala, odnosno zasigurno viđala tokom svog boravka u Siriji.

Kad se iskaz navedene svjedokinje dovede u vezu sa navodima svjedoka S3, kojem je Sud u potpunosti poklonio vjeru, iz razloga kako je već obrazloženo, evidentno je da se isti u ključnim činjenicama koje se tiču boravka i vojnog/paravojnog djelovanja optuženog na području Siriji, u potpunosti poklapaju. Ono što je posebno indikativno za Sud jesu činjenice da je i svjedokinja K.1., identično kao svjedok S3, a koji su oboje povratnici iz Sirije, optuženog znali pod imenom „Muatesim“, zatim da su ga oboje sretali u gradu Mimbidžu, tokom 2015., odnosno 2016. godine, odjevenog u vojnu uniformu i naoružanog (automatskom) puškom, gdje su saglasno naveli da je u to vrijeme bio ranjen i da je imao fiksator na nozi. Dodatno, za Sud je značajno istaći da je svjedok S3 upoznavanje i kasnije viđanje optuženog vezao za njegovo druženje sa Ibrom Ćufurovićem, a da je svjedokinja K.1., kako je navedeno, bila upravo supruga Ibre Ćufurovića. Osim toga, svjedokinji je poznato da je optuženi bio oženjen Sirijkom – Dž., sa kojom ima dvoje djece, što je i optuženi potvrdio prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka, o čemu će u nastavku biti više riječi. Konačno, kretanje odnosno boravak optuženog u gradovima na području Sirije, kako je sam navodio, podudara se, lokacijski i vremenski, sa mjestima gdje su ga viđali svjedoci S3 i A. K.1.

Ostale svjedokinje, povratnice iz Sirije, A. K.2., S. D. i M. D., u svojim iskazima, koji su takođe pročitani na glavnom pretresu, nisu se detaljno osvrnale konkretno na optuženog Kasupovića, obzirom da su iskazi svih ovih svjedokinja koncipirani na način da su govorile o svojim ličnim iskustvima i doživljajima, te uopšteno o svim osobama koje su sretale i upoznavale, ali su u određenim dijelovima potvrdile navode svjedoka S3 i A. K.1. Tako je svjedokinja A. K.2. navela da joj je poznato da je *Senad Kasupović ranjen nakon što je nagazio na minu*<sup>12</sup>, dok je na Zapisniku o saslušanju svjedoka (DT-27<sup>13</sup>), sačinjenom na okolnosti prepoznavanja fotografija lica koja su bila na ratom zahvaćenom području Sirije i Iraka, na jednoj od fotografija prepoznala Senada Kasupovića, zv. „Muatesim“, navodeći da joj nije poznato da je bio vojno aktivan, te da je čula da je ranjen od mine u mjestu Kišma i da se predao kurdske vojsci. Takođe, svjedokinja S. D. je na Zapisniku o saslušanju svjedoka (DT-25<sup>14</sup>), sačinjenom na okolnosti prepoznavanja fotografija lica koja su bila na ratom zahvaćenom području Sirije i Iraka, na fotografiji broj 28. prepoznala lice „Muatesim“, za kojeg je dodala da ga je vidjela jednom u Siriji, te da joj je poznato da je bio oženjen Sirijkom i da se među prvima predao iz Baguza.

U odnosu na prigovor odbrane na zapisnike o saslušanju navedenih svjedokinja (DT-27 i DT-25), konkretno, da isti nisu uzeti u skladu sa zakonom, odnosno u skladu sa članom 85. ZKP BiH, Sud ukazuje na dio obrazloženja navedenog prigovora na zapisnik o saslušanju

---

<sup>12</sup> DT-28 - Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.2., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj:16-04/1-31/19 od 22.12.2019.godine

<sup>13</sup> DT-27 - Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.2., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj:16-16/1-62/19 od 23.12.2019.godine

<sup>14</sup> DT-25 - Zapisnik o saslušanju svjedoka S. D., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj:16-04/1-32/19 od 22.12.2019.godine

svjedokinje A. K.1 (DT-23), obzirom da se radi o identičnoj situaciji i identičnom prigovoru, sve radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja.

Konačno, odbrana je osporavala procesnu sposobnost svih svjedokinja - povratnica iz Sirije (A. K.1, A. K.2., S. D. i M. D.) u vrijeme davanja iskaza sadržanih u zapisnicima o njihovom saslušanju, a koji su pročitani na glavnom pretresu, izražavajući sumnju da su i u vrijeme davanja iskaza, navedene svjedokinje već ispoljavale simptomatologiju duševnog poremećaja zbog kojeg je i donesena odluka da se njihovi iskazi na glavnom pretresu čitaju.

Sud je odbio ovaj prigovor odbrane, nalazeći isti paušalnim i neutemeljenim, obzirom da procesna sposobnost svjedokinja A. K.1, A. K.2., S. D. i M. D. u vrijeme davanja osporenih iskaza (faza istrage) osim nepotkrepljenih navoda branioca, ni na koji način nije dovedena u pitanje. Imajući u vidu da se procesna sposobnost svake osobe, pa i navedenih svjedokinja, procjenjuje na osnovu medicinskog vještačenja, odnosno po pravilima medicinske struke, o kojoj ni Sud ni branilac nemaju relevantna stručna znanja da bi samostalno mogli donijeti relevantnu odluku, Sud je u ovakvom slučaju poklonio vjeru nalazu i mišljenju vještaka prof. dr Azre Alajbegović koja je vršila vještačenje svjedokinja, kako je to naprijed obrazloženo. U tom smislu, Vijeće skreće pažnju da je ista prilikom saslušanja na glavnom pretresu, na izričit upit odbrane o procesnoj sposobnosti svjedokinja u vrijeme davanja iskaza u fazi istrage, decidno navela da se njihova procesna sposobnost u periodu na koji se odnosi prigovor odbrane mogla sa sigurnošću utvrditi isključivo da su navedene osobe bile pregledane u to vrijeme, ali da eventualne tegobe koje su svjedokinje i mogle imati u tom periodu, nisu bile manifestne u značajnoj mjeri.

Dakle, Sud je prihvatio naprijed istaknute dijelove iskaza navedenih svjedokinja, nalazeći da su isti objektivni i vjerodostojni, te potpuno saglasni sa svim ostalim provedenim dokazima, a posebno sa iskazom svjedoka S3. Za Sud je značajna činjenica da su svjedokinje sve događaje o kojima su govorile prilikom davanja iskaza u istrazi, opisivale sa mnoštvom detalja, čak i onih sporednih, odgovarajući na sva postavljena pitanja opširno, detaljno i ubjedljivo. Prema ocjeni Suda, iskazi navedenih svjedokinja, saglasni su u odnosu na postojanje bitnih činjenica koje se tiču optuženog, u smislu njegovih fizičkih karakteristika, i/ili lokacija i situacija u kojima su istog vidale, tako da njihova vjerodostojnost nije dovedena u sumnju. Pored toga, Sud ističe da su sve svjedokinje govorile o ličnim kretanjima i doživljajima koje su proživjele tokom boravka u Siriji, pominjući optuženog samo u kontekstu i mjeri onoga što im je o njemu lično poznato, iz kojih razloga Vijeće cijeni da iste zasigurno nisu imale motiva da neosnovano terete optuženog, a njihovi iskazi u bitnim dijelovima potvrđeni su ostalim provedenim dokazima optužbe.

Osim toga, kao potkrepljujući dokaz navodima pomenutih svjedoka, koji su govorili o borbenim aktivnostima optuženog na sirijskom ratištu, vijeće je cijeno i uloženi dokaz optužbe - Akt Ureda pravnog atašea Ambasade SAD broj:187935180 od 06.08.2019. godine, sa priložima – Rezime o pritvoreniku Kasupović Senad,<sup>15</sup> u okviru kojeg se nalazi dokument – spisak lica od 26. jula 2015. godine, koji sadrži biografske podatke taksativno nabrojanih stranih boraca koji su pripadali ISIL-ovim terorističkim formacijama, i na kojem spisku se pod brojem 24. nalazi upravo optuženi Kasupović, označen nadimkom – „Muatesim“, kojim nadimkom su ga oslovljavali svi svjedoci povratnici iz Sirije - S3, A. K.1, A. K.2. i S. D.

---

<sup>15</sup> Uložen kao dokaz DT-18

Na ročištu za nastavak glavnog pretresa održanom dana 30.12.2020. godine, iskaz u svojstvu svjedoka dao je i optuženi Senad Kasupović, koji je govoreći o motivima i svrsi boravka u Siriji, istakao da je njegov motiv za odlazak u Siriju bio sklapanje braka sa sirijskom državljanicom imena DŽ., koju je upoznao putem društvenih mreža. Prilikom svjedočenja na glavnom pretresu, optuženi je detaljno opisao sve okolnosti koje se tiču odlaska i boravka u Siriji, potvrdivši da je tamo otišao sa mjesta i u vrijeme navedeno u optužnici, ali da je suprotno tvrdnji optužbe, granicu između Turske i Sirije prešao legalno, uz pomoć „jednog Sirijca i jednog Turčina“ za koje mu je buduća supruga preporučila da sa njima stupi u kontakt. Nadalje, govoreći o poslovima kojima se tamo bavio, optuženi je istakao da dok je boravio u Mimbidžu, posao dobio preko supruginih poznanika, gdje je u sklopu bolnice radio poslove koje hitna pomoć nije obavljala, navodeći da je konkretno sa ulica odvezio ljude koji su nakon bombardovanja zadobijali povrede (ranjenike). Negirao je pripadnost bilo kakvoj terorističkoj organizaciji, posebno jedinici Al Aksa tj. Bejt Komandos, zatim poznanstvo sa svjedokom S3, kao i svjedokinjama povratnicama iz Sirije, ustvrdivši i da nije bio vojno aktivan, čak ni vojno sposoban. Konačno, opisao je detalje povratka u Bosnu i Hercegovinu, navodeći da je deportovan u decembru 2019. godine, ali da je već 2017. godine dok je boravio u Majedinu (neuspješno) pokušao izaći iz Sirije.

Kao potkrepljenje navoda o vojnoj nesposobnosti optuženog, odbrana je tokom postupka isticala da je optuženi tokom rata u Bosni i Hercegovini zadobio teške povrede, koje se ogledaju .... Istaknuto je da je .... Na navedene okolnosti, odbrana je u sudski spis uložila dokaze (označene brojevima DO-1 do DO-3).

Optužba je istakla prigovor relevantnosti na uložene dokaze odbrane, navodeći da je sva medicinska dokumentacija koja se tiče optuženog nastala daleko prije inkriminiranih dešavanja, koji prigovor i ovo Vijeće prihvata, cijeneći prvenstveno da navedeni dokazi izričito ne potvrđuju vojnu nesposobnost, nego određeni .... Imajući u vidu sve ocjenjene dokaze, te utvrđene činjenice i okolnosti, koji se prevashodno odnose i ukazuju na kontinuirani vojni angažman optuženog na sirijskom ratištu, za ovo Vijeće je nesporno utvrđeno da je optuženi bio vojno/borbena aktivan.

Dakle, obzirom na utvrđene okolnosti, te provedene dokaze, analizirane i cijanjene kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi, Sud nije mogao prihvatiti tezu odbrane da je isključivi motiv optuženog za odlazak u Siriju bio sklapanje braka sa sirijskom državljanicom koju je upoznao putem društvenih mreža, odnosno da nije počinio krivična djela koja su mu optužnim aktom stavljena na teret, cijeneći iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka, visoko motivisanim i usmjerenim na umanjnje sopstvene krivične odgovornosti i olakšanje svog procesnog položaja.

Značajno je napomenuti da se iskaz optuženog koji je dao u svojstvu svjedoka, u određenim bitnim dijelovima podudara sa iskazima svjedoka S3, kao i iskazima svjedokinja povratnica sa Sirijskog ratišta, prvenstveno svjedokinje A. K.1, i to u dijelu koji se odnosi na lokacije, odnosno gradove u Siriji gdje je optuženi naveo da je boravio, a gdje su navedeni svjedoci potvrdili da su ga viđali. Sam optuženi je potvrdio da je tokom boravka u gradu Mimbidžu bio nastanjen u blizini mjesta gdje i svjedok S3. Međutim, u odnosu na druge okolnosti boravka optuženog u Siriji, njihovi iskazi su u suprotnosti. Tako je optuženi negirao počinjenje bilo kakvog krivičnog djela, navodeći da je obavljao poslove u bolnici vezano za zbrinjavanje i transport ranjenika, izjednačavajući te poslove sa svojevrsnim oblikom civilne zaštite. Međutim, sam optuženi je u unakrsnom ispitivanju potvrdio da je bolnica u kojoj je navodno

radio bila pod kontrolom ISIL-a, te na izričit upit predsjednika vijeća potvrdio da tokom cijelog boravka na području Sirije, niti u jednom momentu nije boravio na području koje je kontrolisala vojska zvaničnih snaga Sirije. Osim toga, iskaz optuženog, osim što je suprotan drugim provedenim dokazima, isti niti jednim drugim dokazom nije potkrijepljen. Naime, svjedok S3, kao i svjedokinje A. K.1, A. K.2. i S. D. saglasno su potvrdili da su optuženog upoznali, odnosno poznavali pod imenom „Muatesim“. Pod istim nadimkom, pod brojem 24., kako je već naglašeno, listiran je na spisku koji je dostavljen uz Akt Ureda pravnog atašea Ambasade (dokaz DT-18), a koji sadrži imena stranih boraca, pripadnika ISIL-a. Nadalje, a kako je već utvrđeno prilikom analize i ocjene iskaza ovih svjedoka, za Vijeće je posebno indikativno da je i svjedokinja K.1., identično kao svjedok S3, potvrdili da su optuženog sretali u gradu Mimbidžu, tokom 2015., odnosno 2016. godine (što se podudara sa periodom u kojem je sam optuženi potvrdio da je tamo boravio), ali da su ga viđali odjevenog u vojnu uniformu i naoružanog (automatskom) puškom, te saglasno izjavili da je u to vrijeme bio ranjen i da je imao fiksator na nozi. Takođe, oba ova svjedoka su istakla da im je poznato da je optuženi bio vojno aktivan. Svjedoku S3 je poznato mnoštvo detalja koje se tiču borbenih aktivnosti optuženog, između ostalog, da je pripadao jedinici Al-Aksa, tj. Bejt Komandos (postojanje ove jedinice potvrđeno je iskazom, odnosno Ekspertnom studijom vještaka Vlade Azinovića), koja je bila u strukturi ISIL-a, namjenjena za specijalne zadatke, ratovanja ili straže. I svjedokinja A. K.1 je istakla da joj je poznato da je optuženi išao na „ribate“ odnosno mjesta gdje su se čuvale linije Islamske države, tj. da je bio vojno angažovan. Značajno je istaći i da je svjedok S3 upoznavanje i kasnije viđanje optuženog vezao za njegovo druženje sa Ibrom Ćufurovićem, a da je svjedokinja K.1., kako je sama navela, bila upravo supruga Ibri Ćufurovića. Osim toga, svjedokinje K.1. i D. su navele da im je poznato da je optuženi bio oženjen Sirijkom, kojom prilikom je svjedok K.1. čak navela i njeno ime – D., te istakla da joj je poznato da optuženi sa istom ima dvoje djece, koje činjenice je i optuženi potvrdio prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka. Konačno, kretanje odnosno boravak optuženog u gradovima na području Sirije, kako je sam navodio, podudara se, lokacijski i vremenski, sa mjestima gdje su ga viđali svjedoci S3 i A. K.1. Takođe, iz iskaza navedenih svjedoka, proizlazi da je optuženi boravio upravo u gradovima koja su u optužnom aktu navedena kao mjesta gdje je isti učestovao u borbenim dejstvima na strani ISIL-a.

Kad se iskazi svih navedenih svjedoka analiziraju i dovedu u vezu sa iskazom optuženog koji je isti dao u svojstvu svjedoka, jasno je da iskazi svjedoka međusobno korespondiraju, dok je iskaz optuženog u direktnoj i za Sud nelogičnoj suprotnosti sa svima njima, osim u opštim dijelovima, koji se ne tiču konkretne inkriminacije koja mu je stavljena na teret. Sud je iskazima saslušanih svjedoka, kao i dijelovima pročitanih iskaza svjedoka povratnica na glavnom pretresu, u potpunosti poklonio vjeru, našavši ih vjerodostojnim, objektivnim i saglasnim u svim bitnim dijelovima. Istovremeno, Sud nije našao niti jednu okolnost zbog kojih bi njihove iskaze doveo u sumnju, obzirom da pored već navedenih detaljno obrazloženih nalaza Suda, svjedoci nisu imali nikakav motiv da neosnovano terete optuženog, dok je sa druge strane, optuženi prilikom davanja iskaza, itekako imao motiv da umanj ili izbjegne svoju krivičnu odgovornost.

Dakle, na osnovu provedenih dokaza, Sud je van razumne sumnje našao da je optuženi u inkriminisano vrijeme, napustio BiH i priključio se terorističkim organizacijama Islamska država Iraka i Levanta koje su djelovale na području Sirije i Iraka, znajući da su iste od strane Vijeća Sigurnosti UN-a od 30 maja 2013. godine proglašene kao terorističke organizacije i grupe, gdje je boravio sve do 19.12.2019. godine i zajedno sa drugim licima iz Bosne i Hercegovine, koji su boravili u Siriji sa istom namjerom, među kojima Bajro Ikanović, Ibri

Ćufurović i drugi, koristeći ime „Muatesim“, pružao pomoć i borio se na strani snaga ISIL-a u Siriji u gradovima Mimbidž, Kobani, Rakka i Al-Bab u jedinici „Bejt Komandos“ koja je kasnije promijenila ime u „El Aksa“ protiv legitimnih vojnih snaga države Sirije, čime je ostvario sva bitna obilježja bića krivičnog djela Organiziranje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, a u vezi sa krivičnim djelom Terorizam iz člana 201. KZ BiH, za koje krivično djelo ga je Sud oglasio krivim, i koji zaključak Suda odbrana ničim nije dovela u pitanje.

Sud je iz činjeničnog opisa optužnice izostavio navode optužbe da je optuženi „učestvovao u terorističkim aktivnostima“, jer iz provedenih dokaza nije utvrdio da je isti učestvovao u nekim konkretno određenim terorističkim aktivnostima, iako je nesporno utvrdio da je isti pružao pomoć i borio se na strani terorističke organizacije ISIL, kako je to već detaljno obrazloženo. Sud je činjenični opis optužnice uskladio sa rezultatima dokaznog postupka, na način da je iz opisa radnje izostavio navedenu tvrdnju optužbe za koju nije bilo pouzdanih dokaza, sa napomenom da su očuvani elementi navedenog krivičnog djela. Pri tome, Sud nije povrijedio objektivni identitet optužbe niti je prekoračio optužbu, jer je intervencija Suda u tom pravcu urađena u korist optuženog.

## 7. Odluka o krivičnopravnoj sankciji i odmjeravanje kazne

Imajući u vidu okolnosti izvršenja krivičnog djela i opisane radnje optuženog, Sud zaključuje da je optuženi izvršenje navedenog djela preduzeo sa umišljajem kao oblikom vinosti. Način izvršenja radnji i vremenski slijed događaja, potvrđuju takav zaključak Suda. Uz to, Sud zaključuje da je optuženi bio u takvom psihičkom stanju da je mogao shvatiti značaj djela i upravljati svojim postupcima, odnosno da je njegova uračunljivost *in tempore criminis* bila smanjena, ali ne bitno. Navedeno je prilikom saslušanja na glavnom pretresu održanom dana 23.09.2020. godine, potvrdio vještak prim. dr Omer Ćemalović, a isti zaključak je sadržan i u dokazu DT-4<sup>16</sup>. Kako je Sud našao da krivična odgovornost optuženog nije dovedena u pitanje, istog je proglasio krivim za krivično djelo Organiziranje terorističke grupe iz člana 202d. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH a u vezi sa članom 201. KZ BiH.

Prilikom odmjeravanja kazne, Sud je prvenstveno imao u vidu zakonski raspon zapriječene kazne, te sve činjenice i okolnosti koje su od značaja za individualizaciju i odmjeravanje zakonom propisane kazne (član 48. KZ BiH), imajući pri tome u vidu značaj krivičnog djela, značaj zakonom zaštićenih dobara, i pri tome posebno cijenio i druge okolnosti, vodeći računa da kazna bude srazmjerna težini počinjenog djela i da bude u funkciji ostvarivanja svrhe samog kažnjavanja (pojedinačna i generalna prevencija).

Od otežavajućih okolnosti na strani optuženog Kasupovića, Vijeće je cijenio činjenicu da je isti u Siriji boravio duži vremenski period (preko šest godina). Međutim, kao otežavajuću okolnost na njegovoj strani, Vijeće nije moglo prihvatiti činjenicu koju je u završnoj riječi istakao tužilac, a koja se tiče karaktera i okrutnost djelovanja ISIL-a kao terorističke organizacije. Nesporno je da je djelovanje organizacije kojoj se optuženi priključio ostavilo pogubne posljedice po čitav demokratski svijet, ali se navedena činjenica ne može staviti na teret optuženom u smislu kako je to tužilac predložio. Naime, optuženi Senad Kasupović odgovara po principu individualne krivične odgovornosti, koja postoji kada neka osoba

---

<sup>16</sup> DT-4 - Nalaz i mišljenje neuropsihijatričkog vještačenja za Kasupović Senada, prim.dr. Omera Ćemalovića, stalnog sudskog vještaka iz neuropsihijatrije od 17.01.2020. godine

direktno počini ili doprinese počinjenju krivičnog djela, zbog čega se ukupne posljedice izazvane djelovanjem ISIL-a, ne mogu cijeliti kao otežavajuća okolnost na strani jedne osobe, odnosno konkretnog optuženog.

Sa druge strane, na strani optuženog Senada Kasupovića, Vijeće je našlo niz olakšavajućih okolnosti. U tom pravcu, prvenstveno je cijinjena činjenica da je prema nespornom izvodu iz kaznene evidencije<sup>17</sup>, optuženi Kasupović lice koje ranije nije osuđivano, zatim da se korektno držao pred Sudom, odnosno da je u toku postupka poštivao upute Suda i pristojno se ponašao, kao i da je isti porodičan čovjek, oženjen i otac dvoje malodobne djece.

Osim toga, namjera optuženog da se ranije vrati iz Sirije, po ocjeni Vijeća, još je jedna od olakšavajućih okolnosti koju je bilo nužno posmatrati u korist optuženog. Tako je sam optuženi prilikom saslušanja na glavnom pretresu, istakao da je već 2017. godine u Majedinu pokušao izaći iz Sirije, u kojem pokušaju je osujećen, nakon čega se predao Kurdima, odnosno Oslobodilačkoj vojsci, i u logoru proveo deset mjeseci. O tome, osim tvrdnje optuženog, svjedoče i iskazi svjedokinja optužbe, A. K.2. i S. D., koje su navele da im je poznato da se isti „predao kurdsckj vcsjci“ (A. K.2. <sup>18</sup>), odnosno „da se među prvima predao iz Baguza“ (S. D. <sup>19</sup>).

Vijeće je ocjenilo sve navedene olakšavajuće okolnosti i dovelo ih u vezu sa jedinom otežavajućom okolnosti na strani optuženog (duži boravak u Siriji).

Imajući u vidu sve cijinjene okolnosti na strani optuženog, Vijeće je stava da je kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine adekvatna, srazmjerna težini djela, stepenu krivice optuženog i njegovoj ličnosti, te okolnostima pod kojima je djelo učinjeno, kao i svim drugim navedenim okolnostima koje su uticale na odmjeravanje kazne. Prema ocjeni Vijeća, ovakvom kaznom zadovoljiće se ciljevi kako specijalne, tako i generalne prevencije, sve u smislu odredbe člana 39. KZ BiH.

## **8. Uračunavanje pritvora**

Odredbom člana 56. KZ BiH propisano je da će se u kaznu zatvora uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru, kao i svako lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelom. Imajući u vidu da je optuženom Senadu Kasupoviću u ovom postupku, u fazi istrage određena mjera pritvora<sup>20</sup>, koja je produžena nakon potvrđivanja optužnice<sup>21</sup>, i koja je trajala sve vrijeme glavnog pretresa, navedeni vremenski period lišenja slobode će se u skladu sa citiranom odredbom uračunati u izrečenu kaznu zatvora, i to u periodu od 19.12.2019. godine pa nadalje.

## **9. Troškovi krivičnog postupka**

---

<sup>17</sup> DT-11 - Izvod iz kaznene evidencije za Kasupović Senada, MUP-a Unsko-sanskog kantona, Četvrta PU, PS Velika Kladuša, Odsijek kriminalističke policije broj:05-04/10-1-1-2-219/19 od 22.05.2019.godine

<sup>18</sup> DT-27 - Zapisnik o saslušanju svjedoka A. K.2., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj:16-16/1-62/19 od 23.12.2019.godine

<sup>19</sup> DT-25 - Zapisnik o saslušanju svjedoka S. D., Državna agencija za istrage i zaštitu BiH broj:16-04/1-32/19 od 22.12.2019.godine

<sup>20</sup> Rješenje Suda BiH, broj: S1 2 K 020784 16 Krn od 19.12.2019. godine

<sup>21</sup> Rješenje Suda BiH, broj: S1 2 K 020784 20 Ko od 18.03.2020. godine

Članom 188. stav 1. ZKP BiH je propisano da će Sud, kada optuženog oglasi krivim, u presudi izreći da je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka. Sud je u skladu sa navedenom zakonskom odredbom, optuženog obavezao da naknadi troškove krivičnog postupka, koji se odnose na troškove sudskog paušala u iznosu od 500,00 KM (petstotina konvertibilnih maraka), koje je optuženi dužan platiti u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude. U odnosu na ostale troškove krivičnog postupka a koji se odnose na troškove odbrane po službenoj dužnosti i eventualno ostale troškove (troškovi Tužilaštva), Sud je optuženog u smislu člana 188. stav 4. ZKP BiH oslobodio od plaćanja, s obzirom da bi obavezom plaćanja tih troškova bilo dovedeno u pitanje izdržavanje kako optuženog, tako i osoba koje je dužan izdržavati.

Prilikom donošenja ovakve odluke, Sud se rukovodio činjenicom da je optuženi u Siriji boravio šest godina, da je mu je odmah nakon hapšenja i deportacije u Bosnu i Hercegovinu određena mjera pritvora, te konsekventno tome, nije bio u mogućnosti da privređuje, odnosno ostvaruje prihode, a da je isti, sa druge strane, otac dvoje maloljetne djece, u odnosu na koju ima zakonsku obavezu izdržavanja.

**Zapisničar**

**Biljana Janković**

**PREDSJEDNIK VIJEĆA  
S U D I J A**

**Mirsad Strika**

**POUKA O PRAVNOM LIJEKU:** Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog otpravka presude.